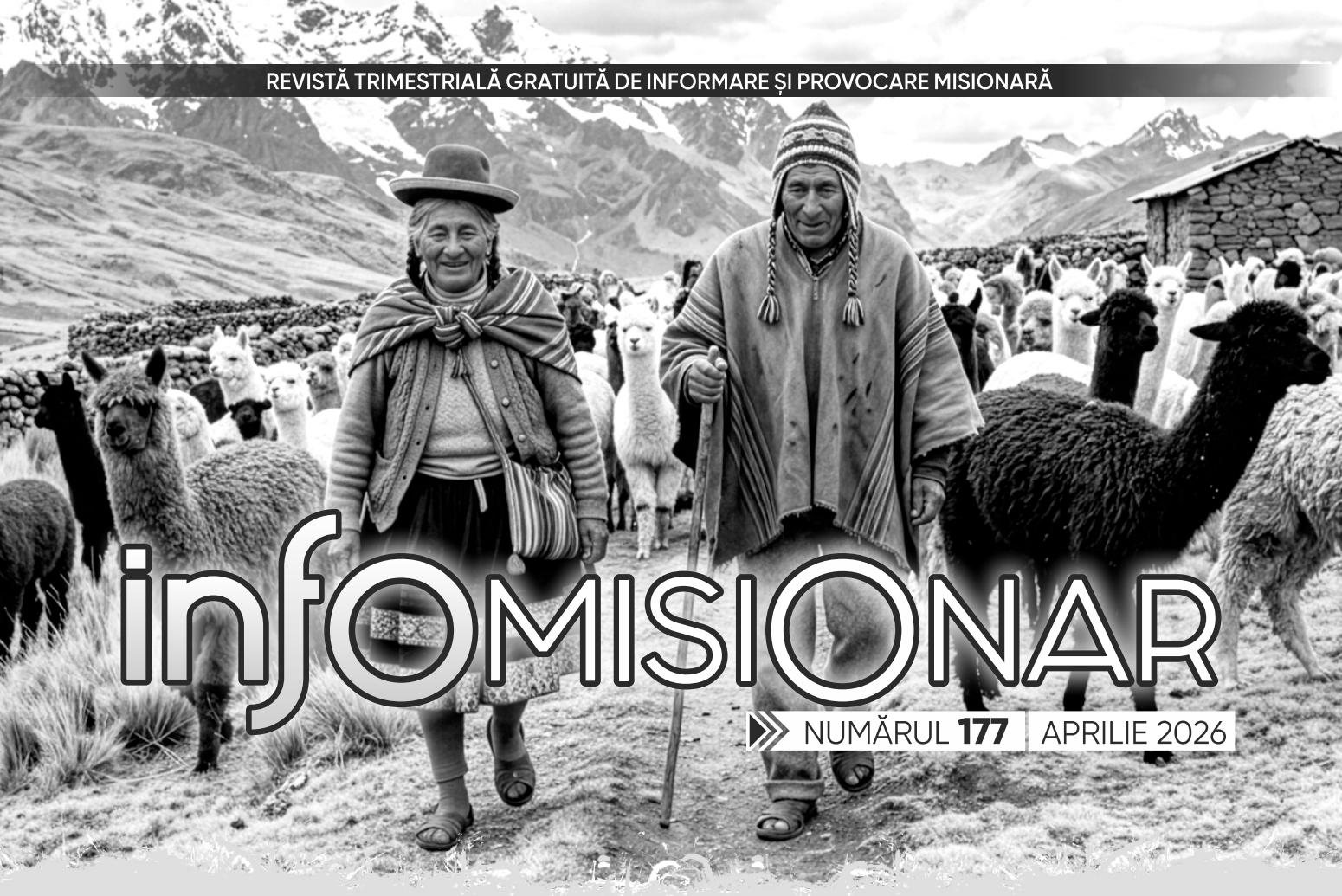
REVISTĂ TRIMESTRIALĂ GRATUITĂ DE INFORMARE ȘI PROVOCARE MISIONARĂ

infoMISIONAR

NUMĂRUL 177 | APRILIE 2026

Editorial Cât de mare este lumea ta?

Trebuie să recunoaștem că majoritatea dintre noi trăim raportându-ne la o lume extrem de mică: casa noastră, biserica noastră, cercul nostru de prieteni, orașul nostru, țara noastră... Ne obișnuim cu oamenii, cu locurile, cu problemele și bucuriile din jurul nostru și, fără să ne dăm seama, lumea noastră devine foarte mică. Începem să credem că aceasta este toată lumea.

Dar Dumnezeu vede lumea întreagă. El vede localitățile din Asia în care nu există nicio biserică. Vede triburile din Africa sau America de Sud care nu au auzit niciodată Numele Domnului Isus. Vede metropolele din întreaga lume în care milioane de oameni trăiesc și mor fără să audă Evanghelia. Vede oamenii care nu au avut niciodată o Biblie în limba lor, nu au auzit vreodată Vestea Bună și nu au interacționat cu niciun creștin.

Dar dacă Dumnezeu vede lumea întreagă, întrebarea este: cât de mare este lumea noastră? Pentru cât din această lume prezentăm interes și ce suntem dispuși să facem pentru o lume pe care nu o vom vedea sau cunoaște vreodată?

Poate că nu vom ajunge niciodată în acele locuri. Poate că nu vom învăța limbi străine. Poate că nu vom pleca pe câmpul de misiune. Dar asta nu înseamnă că nu putem face nimic. Să nu uităm că, în planul lui Dumnezeu, misiunea nu este doar despre cei care pleacă, ci și despre cei care trimit.

În Faptele Apostolilor citim despre biserica din Antiohia, care i-a trimis pe Pavel și Barnaba. Ei nu au mers cu toții în călătoria misionară, dar putem crede că toți au participat în felul lor. Doar doi au plecat, dar cu siguranță alții au postit, s-au rugat, au susținut. Lucrarea a fost a întregii biserici.

La fel este și astăzi. Misiunea nu este doar a misionarilor. Misiunea este a bisericii. Este responsabilitatea noastră, a tuturor.

Sunt credincioși care se roagă constant pentru misionari și poate nu vor ști niciodată, pe pământ, ce a făcut Dumnezeu prin rugăciunile lor. Sunt credincioși care dăruiesc și poate nu vor vedea niciodată bisericile care s-au născut în urma acestui ajutor. Sunt credincioși care încurajează, care scriu mesaje, care întreabă, care se interesează și poate nu își dau seama cât de mult contează acest lucru pentru cineva aflat departe, într-o lucrare grea.

Noi trăim într-o cultură în care suntem învățați să investim în lucruri care se văd: o casă, o mașină, lucruri ce țin de confortul și siguranța noastră. Dar misiunea ne învață să investim în ceva ce nu se vede imediat: în suflete, în oameni, în veșnicie.

Domnul Isus a spus: „Strângeți-vă comori în cer.” Iar una dintre cele mai sigure investiții în cer este misiunea. Pentru că misiunea înseamnă, în definitiv, salvarea sufletelor pierdute, ceea ce are o valoare veșnică.

Într-o zi, vom ajunge în cer și vom întâlni oameni din toate națiunile, din toate limbile și din toate popoarele. Unii dintre ei vor fi acolo pentru că o biserică a decis să susțină un misionar sau o lucrare misionară. Alții pentru că cineva s-a rugat în mod constant și perseverent pentru o lucrare misionară specifică. Alții pentru că cineva a dăruit pentru ca Evanghelia să poată ajunge până la ei. Alții pentru că cineva a ascultat chemarea lui Dumnezeu de a se implica într-un mod concret, oricare ar fi acela.

De aceea, merită să susținem misiunea. Merită să ne rugăm. Merită să dăruim. Merită să ne implicăm. Pentru că atunci când lucrăm pentru Dumnezeu, nimic nu este pierdut, nimic nu este zadarnic și nimic nu este fără valoare.

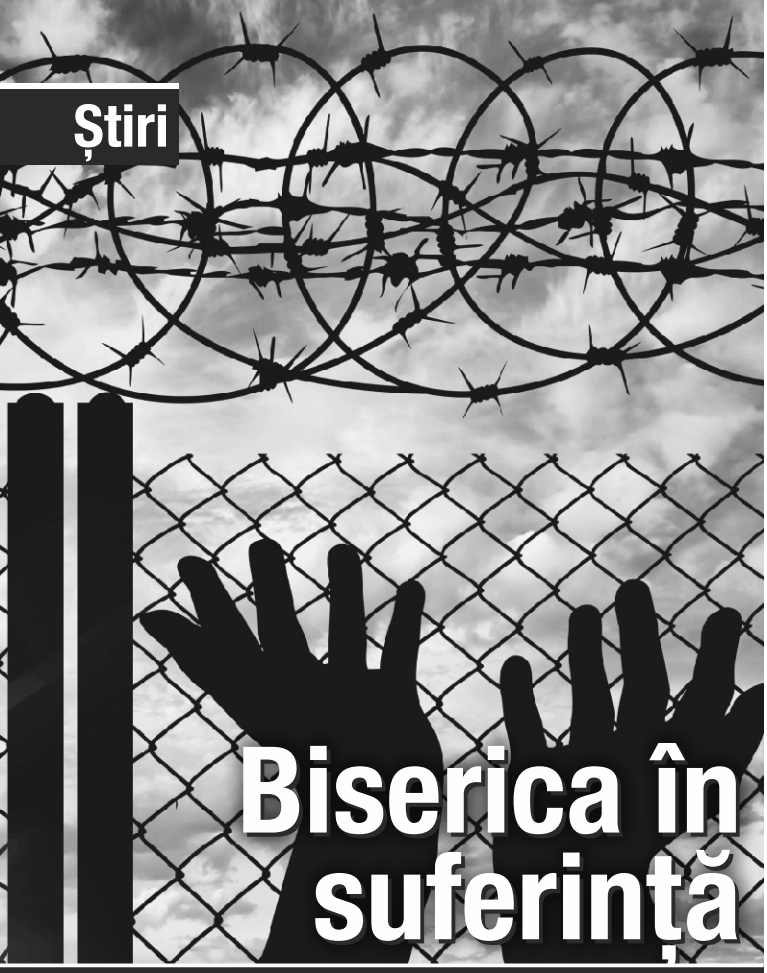
Chiar dacă noi nu vedem întotdeauna, Dumnezeu lucrează. Iar când Dumnezeu lucrează, rezultatele sunt veșnice. De aceea, chiar dacă nu vedem sau nu cunoaștem lumea întreagă, putem participa la lucrarea lui Dumnezeu din întreaga lume, prin disponibilitatea de a ne face fiecare partea noastră.

Poate că nu vom merge niciodată noi până la marginile pământului. Dar putem ajuta ca Evanghelia să ajungă acolo. Pentru că, în final, doar ceea ce facem pentru Dumnezeu și pentru oameni are valoare veșnică.

Cu toată dragostea,

Lucian ADAM / luci_adam@yahoo.com

Asociația Info Misionar: RO73 RZBR 0000 0600 2670 0172 **(lei)** • RO53 RZBR 0000 0600 2670 0241 **(euro)**

Biserica în suferință

”Aduceți-vă aminte de cei ce sunt în lanțuri, ... de cei chinuiți, ...”

Nigeria - studenții răpiți sunt recuperați. Oamenii din întreaga lume au fost șocați să audă că, recent, trei sute de studenți și profesori dintr-o școală-internat catolică din Nigeria au fost răpiți. Din fericire, cincizeci de studenți au reușit să fugă imediat după ce au fost capturați.

La finalul anului trecut, autoritățile nigeriene au anunțat că au mai fost eliberați o sută de copii. Unul dintre aceștia a declarat că, pe când se afla în captivitate, toți erau ținuți în pădure, forțați să doarmă pe o prelată și li se interzicea să facă vreun zgomot. Cei eliberați au fost duși într-o casă guvernamentală din Minna, capitala statului Niger, unul dintre cele treizeci și șase de state federale ale Nigeriei.

În cele din urmă, au fost eliberați toți studenții, însă nu se știe în ce condiții și nici cine sunt răpitorii.

Episcopul catolic Bulus Dauwa Yohanna a declarat că această eliberare este „o mărturie a rugăciunilor ascultate și a puterii credinței de a păstra nădejdea în mijlocul temerilor și al nesiguranței”.

Rugați-vă ca fiecare student să primească putere și vindecare în acest timp de recuperare. Dați slavă Domnului pentru eliberarea lor! Mijlociți înaintea lui Dumnezeu pentru credincioșii persecutați din această țară, rugându-vă în același timp ca Dumnezeu să transforme viețile persecutorilor, să aducă stabilitate în regiune și să protejeze comunitățile vulnerabile de viitoare atacuri. **(Reuters, CTV, The Christian Post)**

Iran - cinci creștini primesc sentințe prelungite. Cinci creștini iranieni au fost condamnați recent la cincizeci și cinci de ani de închisoare. Toți au fost închiși din pricina credinței lor creștine.

Pastorul Joseph Shahbazian a fost inițial condamnat la zece ani de închisoare în anul 2022, dar a fost eliberat un an mai târziu. Nasser Navard Gol-Tapeh, care a mai fost condamnat la zece ani de închisoare în 2017, a fost grațiat în 2022. Din motive necunoscute, ambele persoane au fost arestate din nou în luna februarie și au fost condamnate la alți zece ani de închisoare.

Aida Najaflou a fost și ea arestată în luna februarie. Tânăra creștină, în vârstă de 44 de ani, are mari dureri în urma căderii din patul suprapus al celulei ei, această cădere soldându-se cu o fractură a coloanei vertebrale. Ulterior, Aida a trebuit să fie din nou spitalizată după ce i s-a infectat o rană cauzată de acea fractură. În ciuda acestor probleme medicale, Aida a fost transferată înapoi în închisoare pentru a-și ispăși sentința lungă. În total, ea a fost condamnată la 17 ani, primind cea mai lungă sentință dintre cei cinci creștini.

Soția pastorului Shahbazian, Lida Alexani, care a fost arestată la data de 12 aprilie, este izolată de ceilalți deținuți. Lida este condamnată acum la opt ani de închisoare. O altă credincioasă, a cărei identitate nu a fost făcută cunoscută, a fost condamnată recent la zece ani de închisoare.

Mansour Borji, directorul Article18, a declarat: „Aceste exemple demonstrează clar cum creștinii iranieni, ca Joseph, Nasser, Aida, Lida și cealaltă persoană, sunt condamnați doar pentru activitățile lor creștine obișnuite - inclusiv pentru dorința de a-și împărtăși credința cu alții și de a le oferi oportunitatea de a citi cartea sfântă a creștinilor.”

Guvernul iranian nu permite convertirea de la islam, iar evanghelizarea creștină o consideră a fi „o amenințare la adresa siguranței naționale”.

Rugați-vă ca acești cinci creștini să simtă în mod tangibil prezența mângâietoare a Domnului și puterea Sa susținătoare, în timp ce așteaptă eliberarea din închisoare. Fie ca, în urma mărturiei acestor credincioși, gardienii și ceilalți deținuți să răspundă dragostei lui Dumnezeu, primind darul mântuirii Sale. Rugați-vă pentru lucrarea Duhului Sfânt în Iran, care se desfășoară fie prin media, prin distribuirea de Biblii sau prin alte forme de evanghelizare, astfel încât mult mai mulți oameni să îmbrățișeze iertarea și nădejdea eternă care se găsește doar în Isus Hristos. **(Article18, IranWire)**

Kazahstan - poliția forțează înregistrarea plângerilor împotriva bisericilor neînregistrate. Poliția din Kazahstan continuă să pună presiune asupra congregațiilor care aparțin Consiliului Bisericilor Baptiste, într-o campanie neîntreruptă prin care acestea sunt forțate să se înregistreze înaintea autorităților. Rapoartele recente indică faptul că autoritățile au convins anumite persoane să depună plângeri împotriva acestor biserici, dictându-le chiar cuvintele pe care aveau să le scrie.

În această toamnă, poliția a ajuns la biserica baptistă Shu după ce a primit o plângere cu privire la faptul că biserica ținea lecții pentru copii, aceasta fiind o activitate restricționată prin lege. Femeia care a depus plângerea a recunoscut faptul că aceasta a fost scrisă „sub presiunea poliției, fiind dictată de aceasta”.

La o lună de la acest incident, o biserică din Balpyk-Bi a fost vizitată de poliție și somată să se înregistreze la stat. După câteva săptămâni, când s-au întors ofițerii, ei au solicitat declarații din partea tuturor participanților și li s-a interzis să plece până când nu aveau să înmâneze acele declarații. Cei care au refuzat să dea acele declarații au fost duși la secția locală de poliție și au fost depuse plângeri împotriva a nouă membri pentru participarea la întâlniri de închinare fără permisiunea statului. Din fericire, judecătorii au respins toate acuzațiile în cele nouă cazuri din pricina lipsei probelor.

Sub legile religioase kazahe, cerințele de înregistrare sunt impuse cu strictețe. Pentru unele grupuri, cum ar fi Consiliul Bisericilor Baptiste, aceste cerințe trezesc amintiri cu privire la opresiunea pe care creștinii au întâmpinat-o sub fosta Uniune Sovietică.

Rugați-vă pentru liderii creștini din Kazahstan, în timp ce se gândesc cum să răspundă într-un mod înțelept la cerințele nesfârșite ale autorităților guvernamentale și cum să se ocupe într-un mod potrivit de provocările legale cu care se confruntă în prezent. Fie ca adunările din toată țara să experimenteze protecția divină a lui Dumnezeu, puterea și purtarea Lui de grijă, împuternicindu-i pe urmașii persecutați ai lui Isus să rămână tari în credința lor, în ciuda intimidării și coerciției.

În plus, cereți Domnului să binecuvânteze eforturile poporului Său de a împărtăși cu credincioșie Scripturile cu aceia care au nevoie de mântuire veșnică, astfel încât multe inimi să fie luminate de adevărul Cuvântului Său. **(Forum 18)**

India - atac asupra unei echipe evanghelistice. O echipă evanghelistică a fost atacată în mod brutal la începutul acestui an, lângă satul Korrakudu, în statul indian Andhra Pradesh. În timpul acestei ambuscade, mai mulți creștini au fost răniți, iar microbuzul în care călătoreau le-a fost distrus.

Echipa, care era formată din aproximativ cincisprezece creștini din Gospel Hall Church din Anantapur, călătorea spre Korrakudu pentru a conduce acolo un eveniment evanghelistic. Totuși, atunci când credincioșii au ajuns în sat, au fost informați că în acea localitate avea loc un festival local hindus și că nu le era permis să continue cu planurile lor. Având în vedere situația, echipa a decis să își continue lucrarea evanghelistică în altă parte.

În timp ce plecau, apropiindu-se de marginea satului, un grup de treizeci de tineri a înconjurat dintr-odată microbuzul în care se aflau credincioșii. Folosind diverse arme, atacatorii au spart geamurile mașinii și apoi au turnat combustibil peste ea. Înainte să dea foc mașinii, un lider hindus a intervenit; totuși, atunci când pasagerii au ieșit din mașină, au fost atacați fizic.

Se pare că agresorii sunt niște tineri care fuseseră provocați de către organizațiile naționaliste hinduse. Incidentul a fost raportat la poliție, însă liderii satului au cerut clemență din pricina vârstei atacatorilor. Liderii locali au asigurat autoritățile că vor face tot ce le stă în putință ca astfel de incidente să nu se mai repete. Deși liderii bisericii au păstrat raportul poliției pentru asigurarea vehiculului, creștinii au fost de acord să își ierte atacatorii și să nu acționeze în niciun fel din punct de vedere legal.

Grupările naționaliste militante hinduse rămân o sursă semnificativă de agresiune împotriva creștinilor din țară; ele sunt mânate de dorința de a face din India o națiune integral hindusă. Drept consecință, țara a înregistrat un număr alarmant de agresiuni anti-creștine în ultimii ani.

Rugați-vă pentru vindecarea fizică și emoțională a tuturor celor răniți în acest atac recent. Fie ca Duhul Sfânt să transforme radical inimile atacatorilor, făcându-i în stare să înțeleagă și să aplice învățăturile lui Hristos, care evidențiază importanța de a avea dragoste față de El și față de ceilalți.

Susțineți-i în rugăciune pe frații și surorile noastre din India, în timp ce continuă eforturile lor de evanghelizare, care aduc ajutor spiritual și umanitar atâtor suflete împovărate! În timp ce mesajul dragostei lui Dumnezeu se răspândește în toată națiunea, rugați-vă ca tot mai mulți oameni să ajungă să își pună încrederea în Hristos. **(International Christian Concern, 8Thirty8)**

Eritreea - peste o sută de credincioși eliberați din închisoare. Peste o sută de credincioși au fost printre grupurile de prizonieri eliberați din centrele de detenție eritreene în ultimele două luni ale anului trecut. În ciuda faptului că mulți dintre ei au petrecut ani de zile în captivitate, în condiții grele, niciunul dintre deținuții eliberați nu a fost acuzat în mod formal de vreo infracțiune.

Cel puțin o sută patruzeci și patru de prizonieri creștini apar pe listele celor eliberați între 18 noiembrie și 20 decembrie. Unii dintre ei au fost deținuți în închisoarea Mai Serwa, unul dintre cele mai notorii centre de detenție. Cunoscută pentru tratamentele inumane și pentru condițiile grele de detenție, această închisoare folosește în mod special containere din metal pe post de celule, expunându-i pe prizonieri la temperaturile extreme din deșertul eritreean.

Majoritatea eliberărilor recente sunt condiționate; din câte se pare, prizonierii au fost nevoiți să semneze documente prin care mărturiseau „crima" participării la activități religioase interzise de guvern. Majoritatea celor a căror libertate a fost confirmată includ tineri care au fost închiși timp de până la cinci ani. Printre ei erau membri ai unui grup muzical creștin numit Mahalians, care a fost arestat în luna aprilie a anului 2023.

Din păcate, aceste eliberări recente nu îi includ pe cei șapte lideri creștini care se află în detenție de peste douăzeci de ani. Situația lor este un prilej de îngrijorare pentru comunitatea creștină din această țară și din afara ei.

Mulțumiți Domnului pentru eliberarea acestor prizonieri creștini și rugați-vă să primească vindecare, restaurare și nădejde proaspătă după ce au suferit pe nedrept ani de zile.

Continuați să îi amintiți în rugăciunile voastre pe credincioșii care rămân închiși fără să primească o acuzație oficială, cerând Domnului să-i protejeze pe fiecare, să le susțină credința și să pregătească drumul spre eliberarea lor.

Rugați-vă ca autoritățile care guvernează această țară est-africană să cedeze în fața presiunii internaționale, să își încheie politicile opresive și să ajungă să le ofere surorilor și fraților noștri eritreeni în Hristos libertățile religioase de bază care le-au fost călcate atâta vreme! **(Open Doors UK, Church in Chains, The Christian Post)**

Etiopia - evangheliști atacați. La data de 9 februarie, doi evangheliști creștini au fost atacați de către militanți islamici în timp ce predicau într-o piață din centrul Etiopiei. Drept urmare, ambii bărbați au suferit răni grave la cap și a trebuit să fie transportați la un spital local.

Chiar dacă Etiopia este, din punct de vedere statistic, o țară majoritar creștină, urmașii lui Isus care locuiesc în zonele preponderent musulmane ale acestei țări se confruntă cu ostilitate, amenințări și violență din pricina credinței lor.

Rugați-vă ca Dumnezeu să ofere mângâiere, putere și vindecare completă acestor credincioși răniți, în timp ce se recuperează în urma atacului.

Mijlociți pentru evangheliștii acestei țări, cerându-l Domnului să le dea curaj, protecție și discernământ în timp ce își împărtășesc credința în medii dificile și, uneori, ostile.

Fie ca mesajul Evangheliei să continue să se răspândească prin întreaga Etiopie, lucrând cu putere în inimile acelora care încă nu L-au primit pe Isus Hristos ca Mântuitor al lor. **(Voice of the Martyrs USA)**

Afganistan - biserica continuă să crească în ciuda persecuției. Chiar și în cele mai întunecate colțuri ale pământului putem găsi motive să Îl lăudăm pe Mântuitorul nostru și ne putem ruga ca lumina Lui să strălucească mai mult ca niciodată.

Un contact Barnabas Aid a raportat faptul că Evanghelia continuă să se răspândească în această țară în ciuda persecuției acerbe. În anul 2025, „peste cincizeci de persoane au fost botezate în numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt", a declarat pastorul „Ali", un lider de biserică care lucrează în secret. „Este de remarcat faptul că fiecare persoană are sub treizeci de ani", a adăugat el, „și peste 70% se află în a doua decadă a vieții lor. Tânăra generație este avidă după adevăr și speranță, după un Dumnezeu care este viu și real." Urmașii lui Isus sunt supuși unor riscuri constante în Afganistan, atât din partea autorităților talibane, cât și din partea extremiștilor din rândul populației majoritar musulmane.

Sharia (legea islamică) este impusă cu strictețe de către talibani, care, atunci când au preluat din nou puterea în anul 2021, i-au avertizat pe creștini că pot alege una dintre următoarele variante: să plece, să se reconvertească la islam sau să fie uciși. Majoritatea credincioșilor sunt la prima sau a doua generație de creștini convertiți de la islam, iar Sharia îi consideră apostați, demni de a fi executați. „În ciuda riscurilor, grupuri mici de credincioși se strâng regulat pentru rugăciune, pentru închinare și pentru studiu biblic", a spus Ali. „Aceste părtășii aduc speranță, surorile și frații sunt încurajați în credința lor, instruiți în Cuvânt și li se amintește că nu sunt singuri. Fiecare strângere este o mărturie a faptului că Biserica lui Hristos este vie și crește chiar în cel mai dur sol."

Dați slavă Domnului că biserica se dezvoltă chiar în mijlocul aversiunii. Rugați-vă ca toți credincioșii din această țară să continue să crească în credința lor și să îi atragă și pe alții spre adevăr. **(Barnabas Aid)**

Traducerea și prelucrarea,
Anca și Teodor Toculeț / teodor_toculet@yahoo.com

Marian (stânga), Amit John (pastorul nepalez, dreapta) și persoane din India venite să muncească în București

Relatare misionară din 18.03.2026

O lucrare globală

Împuternicim sau subminăm? În ultima perioadă m-am gândit mult la strategiile diavolului de a câștiga o luptă împotriva bisericii și, implicit, de a încetini avansarea misiunii - decepția.

Sun Tzu a scris în secolul al V-lea î.Hr. „Arta războiului”, unul dintre cele mai vechi și influente tratate de strategie militară din lume, un tratat în care premisa centrală este că arta supremă a războiului este de a supune inamicul fără a lupta. Sun Tzu subliniază că atacul prin forță este ultima opțiune, promovând mai degrabă strategii care să slăbească inamicul înainte de asaltul final. „Arta războiului” se bazează pe inducerea în eroare a inamicului pentru a-l atrage într-o poziție vulnerabilă, unde poate fi înconjurat, iar una dintre armele cele mai puternice folosite este decepția.

Decepția este însă doar rădăcina, pentru că îi urmează alte forme de atac, precum asedierea, care urmărește izolarea și înfometarea. Practic, obiectivul urmărit este ca inamicul să fie încercuit complet pentru a i se tăia liniile de aprovizionare, forțând luptătorii să capituleze din cauza lipsei de hrană, apă sau muniție.

Celor de mai sus îl adăugăm și pe Filip al II-lea, rege al Macedoniei, cel care este autorul unei alte strategii de luptă, și mai subtile, numite „Divide et impera” - dezbină și stăpânește.

Însă strategia „împresurării”, a decepției și „Divide et impera” se regăsește și în lupta spirituală. Diavolul nu atacă întotdeauna frontal; adesea el caută să slăbească lucrarea lui Dumnezeu din interior.

În Evanghelia după Matei 9:37-38, Domnul Isus le spunea ucenicilor: „Secerișul este mare, dar lucrătorii sunt puțini. Prin urmare, rugați-L insistent pe Domnul secerișului să trimită lucrători la secerișul Său!” (NTR). Se referea El însă doar la misionari? Sigur că îi avea în vedere și pe ei, mai ales dacă privim la următorul capitol, dar dacă este mult mai mult decât atât?

Dacă diavolul a reușit să ne înșele, creând impresia că lucrătorii sunt doar unii din biserică, dacă strategia lui este una mai amplă și subtilă, în care se urmărește o abordare teologică de tip „divide et impera”, unde separă în gândirea bisericii misionarii de restul trupului - un fel de „ei cu ale lor, noi cu ale noastre”? Dacă, prin decepție, lupta pentru împresurarea misiunii este astfel construită încât cei care dețin „liniile de aprovizionare”, cum am scris mai sus, sunt înșelați să creadă că nu este treaba lor misiunea, că ei sunt prea ocupați cu ale lor…

M-am gândit mult la ce scriu aici și tind din ce în ce mai mult să cred că trezirea spirituală dorită de noi toți va însemna o reformă de gândire a trupului lui Cristos, în care lucrătorii sunt toți cei care participă la câștigarea lumii pentru Dumnezeu și toți suntem chemați să fim lucrători. Știu că unele lucruri par logice, dar suntem înconjurați de o mulțime mare care este complet ignorantă față de atâția care au nevoie disperată să fie salvați.

Oh, de ne-ar mișca Dumnezeu! De-am înceta să căutăm scuze și acuze pentru a nu face ceea ce suntem chemați. Pavel avea să spună corintenilor: „Ni s-a deschis gura față de voi, corintenilor! Inima ne este larg deschisă! Noi nu avem rețineri față de voi, dar voi aveți rețineri în simțămintele voastre față de noi. Deci, la rândul vostru - vă vorbesc ca unor copii - deschideți-vă și voi larg inimile!”

Secerișul nu este încetinit atât de mult prin persecuție, cât prin deconectare. Când cei trimiși sunt lăsați singuri, când cei care pot susține și cei care pot trimite nu își înțeleg rolul și când biserica devine mai critică decât implicată, lucrarea nu se oprește, dar sângerează în tăcere.

Un centru de misiune în București. Data de 26 ianuarie 2026 reprezintă ziua unor noi începuturi pentru București, în sensul în care, pentru prima dată, ne-am întâlnit ca o echipă de cinci persoane - Luiza, Denisa, Teo, Sami și eu, Marian - cu dorința de a pioniera un centru de misiune „Tineri Pentru Misiune” aici, în București.

Focusul principal al echipei, în momentul de față, îl reprezintă, în general, proiectele internaționale în care suntem implicați deja și mai

multe proiecte naționale (pentru moment), întrucât cei mai mulți dintre noi suntem foarte orientați spre lumea neevanghelizată din Orientul Mijlociu, Asia Centrală și Asia de Sud (India și întreaga zonă în care slujim).

Este fascinant că, în sfârșit, avem o echipă și aici, în București, astfel încât eu și Luiza să putem lucra împreună cu alți oameni pasionați de misiune, bine pregătiți, tineri și cu o inimă pentru lumea neevanghelizată. Suntem conștienți că Bucureștiul este un oraș în care nevoile sunt extraordinar de mari și, în măsura în care echipa va crește și vor fi și persoane a căror chemare este specifică pentru orașul București, vom putea diversifica activitățile asupra cărora ne concentrăm.

Încă o dată spun că este un privilegiu să putem sluji, atât cât suntem, prin România, unor oameni cu adevărat deosebiți - tineri lideri care vor investi și vor avea un impact în generația lor și în cei care vor veni după ei.

În perioada aceasta am lucrat intens pentru conferința de misiune „Legacy", care va avea loc la Timișoara, unde suntem în parteneriat cu alte biserici și lucrări, animați de o singură dorință - ca fiecare participant să înțeleagă rolul și locul lui în misiunea globală: de acasă, la job, în comunitate, în țară și până la marginile pământului.

De asemenea, în luna martie trebuia să plecăm spre Egipt pentru o întâlnire globală, dar, din cauza războiului din Orientul Mijlociu, a trebuit să anulăm toate evenimentele din acea perioadă, întrucât zborurile au fost puternic afectate și persistă o imprevizibilitate legată de zona Orientului Mijlociu și de țările de tranzit din Peninsula Arabă.

Voi continua să scriu, probabil constant, despre această inițiativă din București, peste care cerem călăuzirea lui Dumnezeu și implicarea credincioșilor. O lucrare de pionierat nu este niciodată ușoară, are multe nevoi și necesită mult efort pentru a o consolida. În momentul acesta ne rugăm pentru o locație și avem nevoie de o nouă minune de sus.

De asemenea, este foarte probabil ca, în perioada următoare, să ni se alăture și alte persoane. Să ne rugăm pentru oamenii potriviți, pentru viziune și chemare în fiecare dintre ei, dar și pentru nevoile lor. Fie ca, pe această temelie pusă azi, să putem ridica împreună o lucrare în care tinerii noștri să fie echipați și trimiși acolo unde sunt chemați!

Echiparea misionarilor. Mediaș. Anul 2026 a început cu o călătorie la Mediaș, unde am predat cursul de misiune „Până la marginile pământului". Ne-am concentrat asupra scopului misiunii, puterii lui Dumnezeu în lucrarea Sa și chemării la pionierat, subliniind că Domnul Isus Cristos este pionierul suprem - Cel care deschide drumuri și ne învață cum să începem o lucrare acolo unde ne trimite.

Am explorat realitatea lumii pierdute, traumele cauzate de păcat și nevoia urgentă de a aduce Evanghelia celor care trăiesc fără speranță. Exemplele din istorie, oameni cunoscuți sau mai puțin cunoscuți, ne-au arătat cum devotamentul lor pentru misiune poate schimba lumea, iar discuțiile despre progresul și provocările misiunii în secolul XXI ne-au ajutat să înțelegem mai bine contextul actual al evanghelizării lumii.

Am petrecut timp împreună în rugăciune, fie rugându-ne unii pentru alții, fie pentru situații concrete. Au fost multe momente de închinare profundă, în care Duhul Domnului ne-a adus în lacrimi, conștientizându-ne de nevoile lumii sau de faptul că viața noastră nu este trăită întotdeauna radical pentru El. De asemenea, au fost și multe idei practice despre slujire, iar un moment memorabil este acela în care un tânăr care, după o viață marcată de violență, alcool și droguri, a fost adus la credință și a devenit frizer, mi-a spus, în timp ce dădeam anumite exemple într-una din zile: „Uau, uite, eu realizez, de exemplu, că sunt frizer și am posibilitatea să merg, de exemplu, la oameni în vârstă și care nu se mai pot deplasa de acasă și să-i tund și să-i ajut. Și în felul ăsta să le duc Evanghelia și nu m-am gândit niciodată la lucrul ăsta, știi? Deși am un salon de frizerie în localitate, cumva oamenii veneau doar ei la mine, mă gândeam că doar în felul ăsta pot să-L predic."

A fost o săptămână în care m-am simțit atât de binecuvântat să văd o generație de oameni tineri care sunt gata nu doar să învețe de la Dumnezeu, dar sunt gata să facă pași concreți spre a trăi cu El.

Nuremberg – Germania. Tot în luna ianuarie am plecat spre Nuremberg, Germania, pentru o întâlnire cu aproximativ 40 de lideri din Europa - lideri din 9 centre mari de misiune, majoritatea din vestul Europei: Anglia, Norvegia, Olanda, Franța, Germania. Am avut ocazia să reprezint nu neapărat un centru de misiune, ci România, și, în felul acesta, să facem parte dintr-o inițiativă prin care ne dorim ca, în următorii 10 ani, să putem mobiliza pentru lucrarea de misiune un milion de tineri din Europa - mobilizați prin diferite evenimente organizate în țările noastre, prin școlile de misiune pe care le derulăm și prin orice formă de inițiativă care să conștientizeze și să provoace generația tânără la misiune - fie în propria țară, fie într-o altă națiune din lume.

În ultimii patru ani, au fost mobilizați peste 130.000 de tineri din mai multe țări din Europa, ceea ce indică faptul că obiectivul de a ajunge la un milion de tineri în următorii 10 ani este realizabil. Este o muncă copleșitoare, dar posibilă. Potențialul din Europa este masiv, iar Biserica trebuie să fie mobilizată. Trebuie să ieșim din capcana deznădejdii și necredinței și să putem iniția mai mult, cerându-I lui Dumnezeu lucruri mari pentru acest continent.

Mi-aș fi dorit să fie și alți reprezentanți din Europa Centrală sau de Est; din nefericire, am fost singurul reprezentant din această parte a lumii. Aceasta este aceeași întâlnire despre care am scris în articolul precedent, care a avut loc în Olanda și la care am participat împreună cu Luiza.

Îmi doresc foarte mult să putem ridica din copiii și nepoții noștri o generație de oameni cărora să nu le fie rușine de Evanghelia lui Isus și care să trăiască pentru a fi lumină și sare în Europa și, de acolo, până la marginile pământului.

Slujind indieni și nepalezi în România. Ceea ce părea de neconceput odată a devenit o realitate cu care trebuie să ne obișnuim, și anume faptul că putem vedea pe străzile din orașele noastre, uneori chiar din satele noastre, cetățeni indieni, nepalezi, pakistanezi, din Sri Lanka sau din alte părți îndepărtate ale lumii. Sunt oameni care vin din națiuni care au fost foarte puțin expuse Evangheliei. Mi se pare că este o oportunitate copleșitor de mare pe care Biserica din România o are să slujească acestor oameni. Lor li se adaugă un șir mare de alte națiuni, precum afgani, iranieni, palestinieni, sirieni, bangladeșeni și alții.

Nu de mult povesteam cu unul dintre pastorii unei biserici baptiste din Cluj, legat de comunitatea de nepalezi asupra căreia vrea să se concentreze ca biserică, și m-a întrebat dacă aș putea să-l ajut să aducem Biblii în limba nepaleză, pe care să le aibă disponibile la biserică.

Ei bine, în urmă cu mai bine de o lună, m-am reconectat cu pastorul uneia dintre bisericile de nepalezi din București, Amit John, pentru că sunt mai multe biserici nepaleze în București și peste o mie de credincioși nepalezi în România.

Împreună cu el am început să mergem în locații unde trăiesc aceste comunități, fie de nepalezi, fie de indieni. Spun „comunități" pentru că deja s-au format astfel de grupuri. De exemplu, recent am fost lângă Popești-Leordeni, într-un bloc - un fel de cămin - plin aproape în întregime de indieni. Am avut ocazia, împreună cu el, să vizităm un frate indian credincios, în camera căruia mai erau alți trei indieni.

Foarte mulți dintre ei trăiesc în condiții foarte simple. Au venit aici să muncească, însă mulți au fost înșelați în privința promisiunilor făcute, au făcut împrumuturi mari de bani acasă pentru a ajunge aici și apoi, după o perioadă de timp, au fost dați afară de la locurile de

La Școala de Misiune din Mediaș

muncă. Li s-au promis alte locuri, care nu au mai venit. Agențiile urmăresc să aducă oameni, pentru că, cu cât aduc mai mulți, cu atât obțin profituri mai mari. Unii dintre ei nu au nici mâncare, trăiesc cu foarte puțini bani și a fost o experiență profundă să fiu alături de ei.

Nu pot uita șocul pe care l-am avut când, dintre cei trei care erau în cameră cu acest frate, doi erau din Bihar. Când am auzit acest lucru, mi-au dat lacrimile. Am reușit să le ascultăm problemele, să le vorbim despre Dumnezeu, să-i încurajăm și să ne rugăm împreună cu ei. Ne dorim foarte mult să continuăm și să vedem roade în mijlocul lor.

În momentul de față, cel puțin din cunoștințele mele, nu există o biserică de indieni în București și ar fi extraordinar dacă am putea găsi câțiva frați indieni creștini, oameni care să pună umărul și să începem o biserică, măcar în limba hindi - cea mai răspândită limbă, chiar dacă este mai specifică nordului Indiei - pentru a avea un început.

Într-o altă ieșire din perioada aceasta, am vizitat o comunitate de nepalezi. Într-una din camerele unde am fost trăiau opt nepalezi, în paturi suprapuse. Nu era vorba doar de numărul lor, ci de faptul că toți erau fără loc de muncă și că, în termen de 3 luni, dacă nu își găsesc un alt loc, sunt obligați prin lege să părăsească țara. Și ei veniseră pe baza unor promisiuni, fiind apoi dați afară după câteva luni, fără un motiv clar, iar niciunul dintre ei nu era credincios.

Am ajuns acolo printr-un contact din Nepal. Unul dintre cei opt era un tânăr dintr-o familie de creștini și am ieșit împreună cu Teo, Amit și alți cinci să mâncăm. Am petrecut timp cu ei, discutând zeci de minute, iar la final ne-am rugat cu ei. Privim cu speranță spre perioada care urmează, atunci când Dumnezeu ne va ajuta să fim prezenți în România, pentru că Dumnezeu ne-a deschis și aici o ușă să slujim celor la care suntem chemați.

Ana, Rebeca și Emma au terminat școlile de misiune. În articolul precedent scriam despre Ana, Rebeca și Emma, care au plecat să facă școala de misiune DTS: Ana și Emma în Grecia, iar Rebeca în Iordania. Mulțumim lui Dumnezeu că toate trei au terminat cu bine atât perioada de teorie, cât și perioada de practică. Dumnezeu le-a binecuvântat într-un mod extraordinar, ajutându-le să poată achita toate cheltuielile necesare acestor școli.

Pentru toate trei au fost momente mai ușoare, dar și momente dificile. Îi sunt recunoscător lui Dumnezeu că s-au întors cu bine acasă și spun „acasă" într-un sens relativ, pentru că Rebeca a plecat între timp din nou în Iordania pentru a urma o altă școală, axată pe pionierat.

Ana a traversat o perioadă foarte dificilă în ultima lună de practică din Azerbaidjan. A ajuns în punctul în care nu s-a mai putut mișca deloc și a trebuit să își cumpere un cărucior pentru a se putea deplasa. Nu a fost vorba doar de deplasarea în exterior, ci inclusiv în casă avea nevoie de ajutor pentru orice mișcare, chiar și pentru a se întoarce în pat de pe o parte pe alta. Însă nu a renunțat la chemarea pe care Dumnezeu i-a făcut-o. Au rămas acolo împreună până la finalul perioadei, au mers în vizite la oameni, au slujit, au ieșit împreună afară chiar și așa. Aceasta ne arată că, atunci când Dumnezeu ne cheamă să facem ceva, chiar dacă vor exista momente extrem de dificile, El ne va da puterea să trecem prin ele. Ce exemplu de dăruire!

Au avut, de asemenea, o perioadă dificilă în Kârgâzstan, deoarece au ajuns în zone în care nu aveau niciun contact. Era iarnă, iar locurile în care au stat arătau foarte diferit față de ceea ce li se spusese. Fără relații în orașele respective, a fost o provocare să poată sluji.

Totuși, în Azerbaidjan, Dumnezeu le-a binecuvântat să stea la o familie de misionari azeri și a fost o mare binecuvântare pentru echipă. Au făcut multe vizite în case, au ieșit pe străzi și în cafenele, au stat de vorbă cu tineri și, într-un mod uimitor - cu adevărat dumnezeiesc - cinci persoane din mediul islamic și-au predat viața lui Isus în acea lună.

Emma povestea despre o fată pe care au întâlnit-o într-o cafenea. Au început să vorbească cu ea, s-au reîntâlnit ulterior, iar după câteva întâlniri le-a spus că își dorește să-L primească pe Isus în viața ei și să afle mai multe despre credință. Chiar și familia de misionari care le-a găzduit a spus: „Într-o lună ați reușit să conduceți la Domnul mai multe persoane decât am văzut noi în câțiva ani." Aceasta a fost o mare încurajare pentru ele, pentru că L-au văzut clar pe Dumnezeu la lucru.

Rebeca mărturisea și ea din Iordania despre minunile pe care le-a văzut acolo - despre puterea lui Dumnezeu care s-a manifestat în mod providențial în viețile oamenilor pentru care s-au rugat. S-a întors foarte încurajată de tot ceea ce Dumnezeu a făcut. Ne rugăm ca Dumnezeu să-i dea protecție în această perioadă și să o ajute să finalizeze și această a doua școală pentru care a mers acolo.

Mulțumim tuturor pentru rugăciunile voastre. Mulțumim din inimă pentru orice formă de suport oferită. Este o mare încurajare, mai ales la început de drum, să ai oameni care îți scriu, te sună, te întreabă și te susțin în ceea ce Dumnezeu te-a chemat să faci.

Suntem fascinați să vedem cum Dumnezeu ridică tineri, gata să păsească în chemarea lor. Glorie Domnului pentru toate.

Mobilizare pentru întâlnirea din RD Congo. Poate vă mai amintiți, unii dintre cei care citiți constant Info Misionar, că acum câțiva ani am făcut o vizită în partea de est a Republicii Democrate Congo, în orașele Goma, Bukavu și Kivalu. Împreună cu mai mulți dintre dumneavoastră, am reușit atunci să cumpărăm Biblii pentru câteva sute de creștini care nu își permiteau să aibă una. Tot atunci, Dumnezeu ne-a ajutat să construim o mică biserică de lemn pentru comunitatea tribală de pigmei din zona Kivalu și un mic pod de lemn pentru copiii care mergeau la școală.

De data aceasta, încercăm să ajungem din nou în zona Bukavu. Am încercat și anul trecut, la invitația reverendului Kabene, care coordonează peste 200 de pastori, dorind să investim în viața acestor frați, care sunt foarte izolați. Însă nu am reușit să ajungem, deoarece zona de est a Congo-ului a fost ocupată de gruparea rebelă paramilitară M23.

Aceștia, veniți din Rwanda, au reușit să ocupe militar întreaga zonă, să alunge armata congoleză și să aducă multă suferință. Au fost uciși sute de oameni, iar populația a trăit într-o stare de teroare. Zona este încă sub controlul M23, deși în urmă cu câteva luni am primit vestea că s-ar fi semnat un acord între guvernul congolez și această grupare. O parte dintre ei s-ar fi retras, însă alții au rămas în continuare în teritoriu.

I-am întrebat pe frații de acolo dacă sunt dispuși să își asume riscul de a ne întâlni. Există un risc real, atât pentru mine, cât și pentru fratele Dan Bushy, cu care intenționez să merg. Le-am propus o perioadă de trei săptămâni, în care să putem investi în ei. Vom vedea dacă ni se vor alătura și alți lideri dispuși să meargă și să echipeze lucrători din Congo.

Am intitulat acest apel „Mobilizare pentru întâlnirea din Republica Democrată Congo", pentru că avem o nevoie urgentă și profundă de rugăciune. În primul rând, pentru siguranță, nu doar a noastră, ci și a celor care vor participa. Este clar că un eveniment de acest tip, cu aproximativ 70-80 de lideri prezenți timp de trei săptămâni, nu poate rămâne neobservat.

Nu știm care va fi situația la momentul respectiv. Chiar și înainte de venirea M23, zona nu era sigură. Îmi amintesc de numeroasele măsuri de securitate pe care a trebuit să le luăm atunci când am vizitat Congo. Totuși, dincolo de pericole, dorința noastră este să ajungem acolo și să slujim Trupului lui Cristos.

Vă rugăm, de asemenea, să vă rugați pentru resursele financiare necesare. Dacă Dumnezeu vă pune pe inimă să susțineți această lucrare, vă încurajăm să o faceți. Oamenii din Congo sunt extrem, extrem de săraci, în special cei din partea de est - Goma, Bukavu și întreaga regiune din jur.

Frații de acolo și-au asumat organizarea acestui timp de echipare, însă suntem conștienți cât de limitate sunt resursele lor. Ar fi greu să venim și să vedem oameni care participă la aceste întâlniri fără să aibă ce mânca.

De aceea, fac un apel către toți cei care simt să se alăture acestui proiect, care va avea loc în luna iulie, timp de trei săptămâni, să susțineți financiar, specificând că resursele sunt pentru lucrarea din Congo. Tot ceea ce Dumnezeu va pune la dispoziție până atunci va fi folosit pentru a sluji și a investi în această lucrare.

Alte vești pe scurt. India. Avem trei vești scurte din India. Prima este legată de terenul din Palanga pe care urmează să începem construcția, sperăm, cât mai curând. În această perioadă am început să ridicăm o încăpere temporară din bambus, cu acoperiș, pentru a putea desfășura o serie de întâlniri cu copiii din sat și, în același timp, să realizăm o conexiune de curent electric.

Este un pas foarte important, pentru că odată cu aceasta vom demara, practic, o lucrare permanentă. Diraj și Aași se vor ocupa într-un mod special de lucrarea cu copiii din satul Palanga. Abia aștept să împărtășesc și proiectul viitoarei construcții, care este aproape gata.

De asemenea, la grădinița Aixin, lucrarea continuă și vedem în mod constant transformări în copiii de acolo. Vreau să transmit un mare mulțumesc tuturor celor care susțineți acest proiect prin programul „Adoptă un copil", despre care am vorbit acum câțiva ani. Suntem recunoscători nu doar noi, ci și Watila și întregul personal implicat. Sincer, fără ajutorul și implicarea voastră, lucrarea aceasta nu ar fi putut ajunge unde este astăzi.

Sute de copii au trecut prin această grădiniță, dar parcă și mai important este impactul vizibil în întreaga comunitate: învățătoarele care s-au întors la Domnul în ultimii ani și tot ceea ce Dumnezeu face aici cu copiii este extraordinar. Și voi sunteți parte din această frumoasă narațiune.

Al treilea proiect se desfășoară într-o altă mahala, unde Esther și Laveen coordonează lucrarea. O parte dintre copiii din acea mahala sunt duși zilnic cu microbuzul la grădinița Aixin. De asemenea, am început o nouă serie de cursuri de croitorie. Mai multe fete s-au înscris și ne rugăm ca, pe lângă deprinderile practice pe care le vor învăța, să construim și cu ele relații, să le ajutăm să-L cunoască pe Domnul și să le vedem viețile transformate.

Este o mare binecuvântare faptul că atât Esther, cât și Laveen, în toți anii de slujire, au câștigat multă recunoaștere și apreciere în comunitățile respective. Ei fac meditații și cu alți copii din mahala, care merg la școli de stat unde se oferă foarte puțin pentru educație, ca să nu spun nimic. Mulți dintre acești copii, chiar în clasa a 10-a, nu știu să citească, dar cu perseverență îi sprijinim să crească atât intelectual, cât și spiritual.

Pe lângă educație, avem lecții biblice și discutăm despre viață, rugându-ne ca, așa cum Dumnezeu a început să transforme oamenii din comunitatea grădiniței Aixin (aflată la câțiva kilometri distanță), să vedem același impact și aici. Esther se întâlnește și cu fetele și femeile din comunitate, investind mult timp și inimă în această zonă. Între timp, am reușit să închiriem un spațiu mai mare de la o familie deschisă față de ceea ce facem noi cu copiii și croitoria. Nevoia era urgentă, pentru că vechiul spațiu, o cămăruță mică și înghesuită, nu era potrivit pentru activitățile pe care le desfășurăm. Acum avem un loc mult mai adecvat pentru lucrările din zona Diga.

Irina. În ianuarie a avut loc și un incident mai puțin fericit, când eram plecat cu Luiza la o întâlnire în apropiere de Sighișoara. Pe la miezul nopții am primit un apel de la Irina: se opărise cu apă fierbinte și se afla în dureri mari, având arsuri de gradul II și III pe unul dintre picioare. Din fericire, avem rude de nădejde ca vecini și nici nu era singură acasă; aveam alături o familie de misionari din Turcia care a stat la noi timp de șase săptămâni și i-au oferit primul ajutor de care avea nevoie înainte de a ajunge la spital.

Irina s-a recuperat bine și destul de repede; încă nu este complet vindecată, dar acum lucrurile sunt din nou bine.

Sunt momente imprevizibile în viață, însă suntem recunoscători lui Dumnezeu că ne poartă pe calea biruinței, pe noi și pe copiii noștri, și ne dă puterea să trecem și peste cele mai dificile momente.

Vă dorim multă binecuvântare în această primăvară. Parcă pare de necrezut câte luni au trecut deja din anul 2026. Dar Domnul să ne dea înțelepciune să folosim zilele, să folosim resursele, să folosim talanții și să ne înțelegem chemarea. Ne rugăm binecuvântarea lui Dumnezeu peste casele fiecăruia dintre voi.

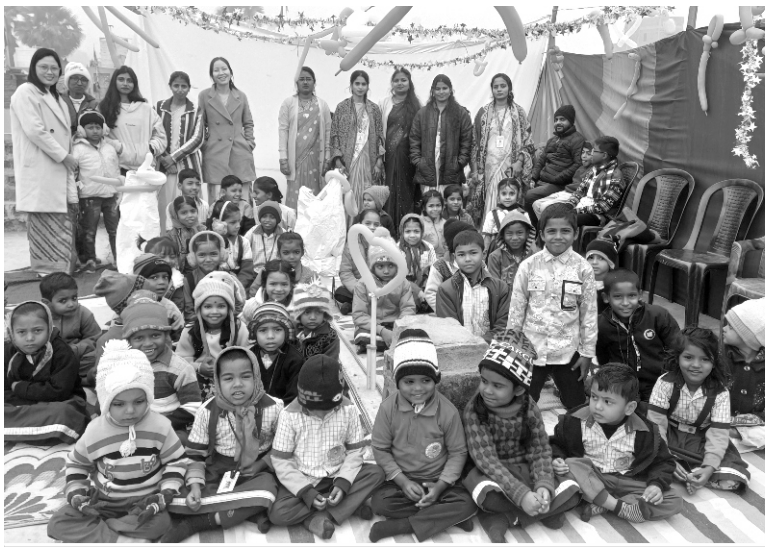
Domnul să ridice în mijlocul nostru o comunitate de oameni dedicată scopului Lui, o comunitate care se hrănește cu lucruri autentice, reale, lucruri care contează cu adevărat și care nu se lasă dusă de deziluziile sau decepțiile pe care lumea aceasta ni le pune înainte.

Îmi doresc atât de mult ca El să creeze ocazii prin care să ne putem întâlni. Iar dacă pe undeva ne vedeți, nu ezitați să ne abordați și să povestim.

Cu inima aproape de voi,

Marian și Luiza, Emma și Irina / marianluiza@gmail.com

Notă: Din motive de securitate, vă rog să nu distribuiți în mediul online nicio parte a acestui material fără a discuta în prealabil cu noi!

Copiii și învățoarele de la grădinița Aixin - Patna

Relatare misionară din 16.03.2026

Dumnezeu lucrează

Cu câteva zile în urmă citeam epistola către Filipeni, aceste versete: „Îi mulțumesc Dumnezeului meu pentru toată aducerea aminte pe care o păstrez despre voi. În toate rugăciunile mele mă rog pentru voi cu bucurie, pentru partea pe care o luați la Evanghelie din cea dintâi zi până acum. Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos… Vreau să știți, fraților, că împrejurările în care mă găsesc mai degrabă au lucrat la înaintarea Evangheliei.” Filipeni 1:3-6,12

Vă mulțumesc foarte mult pentru rugăciunile dumneavoastră ridicate la tronul harului lui Dumnezeu, pentru ajutorul financiar și încurajările pe care le-ați oferit de-a lungul anilor pentru lucrarea din India, pentru mine. Din anul 2007, când am păşit prima dată în India și până acum, am văzut cu ochii mei și am trăit minunile Domnului și purtarea Lui de grijă. Când Domnul Isus ne cheamă să ne alăturăm Lui cu viața noastră și cu tot ce avem pentru ca Evanghelia să înainteze, El ne susține, ne ocrotește, aduce în calea noastră credincioșii Lui și resursele de care avem nevoie.

De 18 ani în slujirea Lui, pe câmpul Evangheliei în India, este numai harul Lui și dragostea Sa care m-au purtat și tăria dată de El să nu renunț, ci să rămân credincioasă chemării Lui. Îmi amintesc de zilele de la început, cum mă gândeam: dacă plec în India pentru foarte mulți ani, ce o să fac, cum vor veni resursele de care am nevoie… Și așa au trecut 18 ani. Vă mărturisesc că și eu, la rândul meu, sunt uimită de felul în care Domnul Isus a purtat de grijă. Împreună, eu și dumneavoastră, eu pe teren, dumneavoastră de acasă, am văzut harul Său și cuvintele din versetul 6: „Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos.” Fie ca aceste rânduri scrise să fie o încurajare și un îndemn pentru cei care sunt chemați de Domnul Isus în lucrarea Sa.

Anul trecut am fost în India din octombrie până în decembrie. Când am ajuns pe aeroport, în Mumbai, primele 2-3 minute au fost întrebări normale, cum ar fi: cât o să stai, pe unde mergi etc., după care îmi spune: „Majoritatea străinilor care vin stau 2 săptămâni. Tu de ce stai așa de mult?” Și eu am zis: „Dacă vreți să-mi schimb biletul, eu o fac!” M-au luat în biroul de emigrări din aeroport și m-au ținut cam 30 de minute, punându-mi întrebări: ”La cine mergi?”, ”Cu ce se ocupă persoana?”, etc. Au sunat de trei ori persoana de contact din India, și în timp ce ei vorbeau la telefon, eu mă rugam. Răspunsurile pe care le-au primit au fost aceleași, deși nu vorbisem nimic înainte. Domnul Isus a fost cu noi și, așa cum spune în Evanghelia după Luca 12:12: „Căci Duhul Sfânt vă va învăța ce trebuie să vorbiți.” După ce au terminat la telefon, eu i-am întrebat: „Cât timp mă mai țineți aici?” Și mi-au răspuns: „Încă 2 minute și poți pleca.” Și așa a fost!

În tot acest timp am fost cu echipa în Assam, unde am ținut programul de ucenicie pentru lucrătorii de acolo, care a durat o săptămână. A fost o săptămână plină de momente în care Domnul ne-a încurajat pe toți să ducem mai departe Evanghelia acolo unde încă nu a ajuns. Sunt sate în Assam în care nu este niciun creștin… Lucrătorii prezenți au promis înaintea Domnului că vor merge în satele acelea. După câteva zile de la terminarea programului, am primit vești că au început inițiativa de a aplica ce au auzit. Mă bucur că Domnul a adus înviorare!

Restul timpului rămas l-am petrecut în Patna, unde Ruth, colega în lucrare, s-a căsătorit și am fost invitată la căsătoria ei. După aceea, colegii noștri au un copil care a împlinit 1 an și îl cheamă Ieremia. Pentru acest copil ne-am rugat Domnului înainte să vină pe lumea aceasta și acum are 1 an. Mare Dumnezeu avem! Apoi Domnul m-a ajutat să slujesc făcând mâncare în fiecare zi pentru colega mea, care zilnic merge și slujește copiilor într-o zonă de mahala, unde prezența mea ca străin ar afecta lucrarea.

După India, doream să plec spre o altă destinație pentru câteva zile, să mă alătur unei inițiative de rugăciune, dar nu am putut merge din cauza anulării multor zboruri în toată India și astfel mi-am luat zborul spre România.

De când am venit în România, o problemă de sănătate m-a ținut pe loc. Prin februarie am mers la un eveniment de misiune care a avut loc în Cluj. A fost un timp frumos unde au participat o mulțime de tineri. Domnul Isus vrea să ridice generația tânără pentru a duce Evanghelia până la marginile lumii.

Acum, în martie, trebuia să mă întorc în India pentru un workshop de o săptămână pentru lucrătorii implicați în cursul de ucenicie din mai multe regiuni ale Indiei, dar, din cauza războiului din Orientul Mijlociu, foarte multe zboruri au fost afectate. Și lucrul acesta mă ține pe loc.

Dar Domnul lucrează. Doi tineri din Cluj au plecat în India chiar în această perioadă tulbure, pentru trei săptămâni. Îi cheamă Valentin și Daniel; să ne rugăm pentru ei ca Domnul să-i ocrotească în India și la întoarcere.

Așa cum spunea Pavel (chiar din închisoare), împrejurările în care mă găsesc mai degrabă lucrează la înaintarea Evangheliei. Chiar dacă această perioadă este mai dificilă pentru toți, să nu renunțăm să spunem celor din jurul nostru despre Domnul Isus.

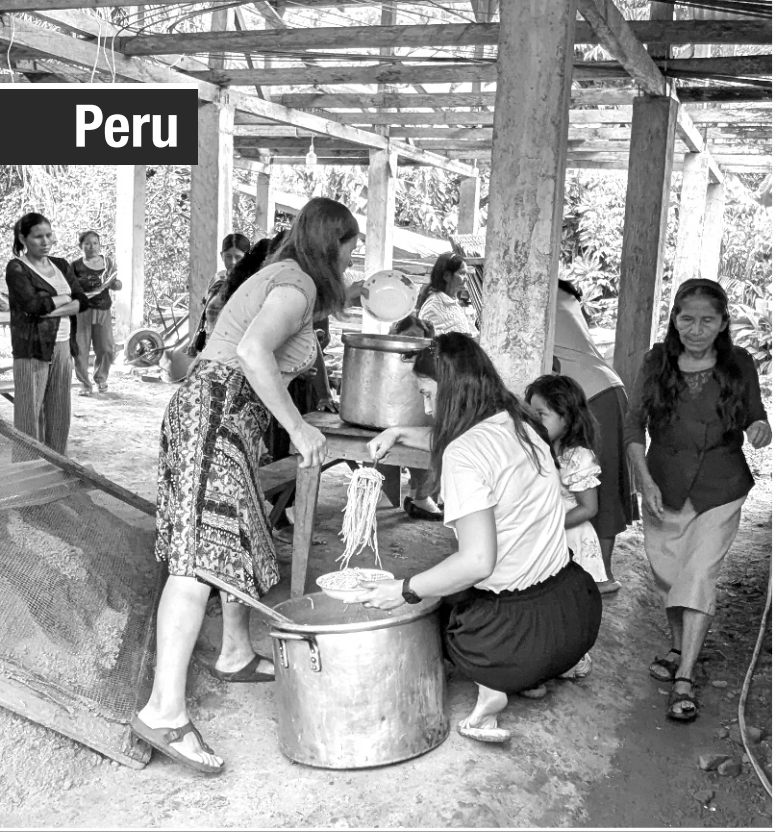
În toată România sunt tineri veniți din India, Nepal, Sri Lanka sau Bangladesh să muncească. Vă las Biblia sub formă de cod QR în limbile aferente acestor țări ca să puteți da mai departe Cuvântul Domnului.

hindi	nepaleză	sinhala	bengali

Domnul să ne întărească, să ne călăuzească și să ne binecuvânteze!

Mulțumesc mult pentru rugăciuni și pentru resursele financiare pe care le dăruiți!

Cecilia / ciciromania@gmail.com

Pregătind mâncarea pentru bătrânii văduvi

Bătrânii văduvi la masă

Relatare misionară din 13.03.2026

Purtarea de grijă a Domnului

Dragii noștri frați și surori în Domnul nostru Isus Cristos, vă salutăm cu toată dragostea de aici, din Peru și mulțumim Domnului că ne-a ajutat să trecem cu bine și în anul acesta 2026 și am ajuns deja în luna martie. Dumneavoastră ați trecut printr-o iarnă grea, iar noi printr-o vară călduroasă. Acum la dumneavoastră începe o primăvară frumoasă, plină de flori și viață, iar la noi, încet, încet, vine perioada rece. Dar mulțumim Domnului că El este Același în România, precum și în Peru. El veghează asupra noastră a tuturor și lucrul acesta este minunat.

Mulțumim Domnului că avem posibilitatea să vă mai scriem câte ceva despre noi. Iată că au trecut, așa de repede, încă 3 luni de la ultimul număr al revistei. Deja ne aflăm în a treia lună din anul 2026.

În luna ianuarie, toți misionarii din Segadores au venit în Lima pentru perioada de evaluare și planificare. Evaluarea misionarilor a început pe 22 ianuarie și s-a terminat pe 24 ianuarie, timp în care fiecare misionar a prezentat lucrarea realizată în timpul anului 2025. După aceea, pe 27 și 28 ianuarie, am avut un timp de părtășie cu toți misionarii, în care am avut posibilitatea să fim împreună ca familii de misionari, împreună cu copiii, deoarece în timpul anului lucrăm în zone misionare diferite și nu prea avem posibilitatea să ne vedem. Mulțumim Domnului pentru acest timp. Apoi, pe 29 și 30 ianuarie, am avut timpul de planificare, când fiecare misionar a prezentat planul de lucru pentru anul 2026.

Călătorii în comunitatea Aoti. Pe 21 februarie, Raul, împreună cu Filip, băiatul nostru, au călătorit în junglă, în comunitatea Aoti. Scopul călătoriei a fost să ajute familia Nagy, colegii noștri, în diferite activități și nevoi ale familiei și, de asemenea, să-i întărească pe frații din comunitate. S-au întors acasă pe 26 februarie dimineața, deoarece soțul meu avea o întâlnire importantă cu familia sa.

Apoi, pe 27 februarie, am plecat împreună cu soțul meu în junglă, la aceeași familie, în Aoti, și am lăsat copiii acasă singuri pentru prima dată. Mulțumim Domnului de felul în care ne-a purtat de grijă, chiar dacă au avut loc alunecări de teren și s-a astupat drumul sau a luat o parte din el. După 4 ore de așteptare, buldozerul a sosit și a făcut drum din nou, îndepărtând toate pietrele și viitura. Domnul a fost bun și ne-a dat drumul să trecem primii în coloana de mașini care veneam din Lima spre junglă, altfel am mai fi așteptat încă vreo oră până când trecea coloana de pe sens invers de mașini, camioane, tiruri și motociclete. Am trăit bunătatea Domnului în fiecare clipă, în fiecare moment. Mulțumită Lui am ajuns cu bine în Pichanacki, unde ne-am întâlnit cu familia Nagy și am continuat drumul în comunitatea Aoti.

Mulțumim Domnului pentru ajutorul și puterea pe care ne-a dat-o, să putem fi de ajutor pentru familie și pentru cei din comunitate. Familia Nagy își construiește o căsuță ca să poată locui în comunitatea Aoti. Mulțumim Domnului pentru timpul pe care ne-a îngăduit să-l petrecem cu familia Nagy și pentru felul în care le-a purtat de grijă copiilor noștri.

Pe 12 martie ne-am întors acasă, în Lima, cu bine. Am văzut din nou puterea și grija Domnului față de noi, când râul trecuse peste stradă cu o viteză uimitoare și se formase o cascadă. Când am trecut prin acel loc, reparaseră deja și am trecut fără probleme. Am avut o noapte liniștită și fără probleme, iar a doua zi dimineață am ajuns acasă, în Lima. Slăvit să fie Domnul nostru bun. Mulțumim tuturor acelora care se roagă pentru noi. Domnul ascultă rugăciunile noastre.

Tabără pentru surori. Mulțumesc Domnului că anul acesta eu, Aura, am avut posibilitatea să merg într-o tabără de surori în luna februarie, de pe 16 până pe 19 februarie. Am avut un timp binecuvântat în care am studiat din Cuvântul Domnului și am cunoscut și alte surori din alte biserici. Ce frumos când se

strâng surorile împreună cu un singur scop, de a-L căuta pe Domnul tot mai mult. Tema principală a fost „Speranță și Mângâiere”. Domnul Isus are milă de noi, așa cum a avut de femeia samariteancă și de femeia cu scurgerea de sânge. Ceea ce trebuie să facem noi este să ne încredem în El și în promisiunile Sale.

Să nu ne fie teamă să venim înaintea Sa și să ne mărturisim păcatele, ca să putem scăpa de această povară grea. 1 Ioan 1:9 zice: „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire.” De multe ori ne vedem, ne salutăm, zâmbim, dar nu știm ce este în inima celeilalte surori, cu ce probleme se confruntă, cu ce lupte, cu ce păcate. Cât de important este să fim atente la nevoile celor din jurul nostru. Mulțumim, Doamne Isuse, pentru dragostea Ta nespus de mare!

Un nou an școlar. În luna martie, copiii noștri, Briana și Filip, încep un nou an de studii. Briana începe al doilea an de facultate pe 23 martie, iar Filip a început ultimul an de liceu pe 9 martie. Domnul să îi ajute și în acest an să rămână strâns lipiți de Domnul și să termine studiile cu bine. Domnul să-i ajute să fie sare și lumină împotriva stricăciunii și întunericului pe care îl întâmpină zi de zi într-o lume stricată.

Mulțumim tuturor celor care ne susțin în rugăciune, atât pe noi, cât și pe copiii noștri.

Cât de curând Raul o să călătorească spre tribul Naua. Ne rugăm ca Domnul să pregătească și timpul, și lucrurile necesare pentru această călătorie.

Mulțumim din toată inima că suntem împreună în această lucrare. Mulțumim pentru rugăciunile necurmate și pentru dărnicia dumneavoastră. Domnul să vă răsplătească însutit.

Vă îmbrățișăm cu toată dragostea,
Raul și Aura, împreună cu **Briana și Filip Tello** /
auratrascuperu@yahoo.com

Raul predicând la biserica din comunitatea Aoti

Relatare misionară din 17.03.2026

Adăpostul și sprijinul nostru

„Dumnezeu este adăpostul și sprijinul nostru, un ajutor care nu lipsește niciodată în nevoi. De aceea nu ne temem… Neamurile se frământă, împărățiile se clatină, dar glasul Lui răsună și pământul se topește de groază. Domnul oștirilor este cu noi, Dumnezeul lui Iacov este un turn de scăpare pentru noi.” Psalmul 46:1-2, 6-7

Aceste cuvinte inspirate capătă o însemnătate mult mai profundă pentru mine în aceste momente, când, pe măsură ce scriu, se aud în fundal bubuituri de explozii care continuă zi și noapte, amenințând cu și mai multă distrugere și haos țara în care mă aflu.

Ce minunat este să ai un loc de refugiu, un adăpost sigur în vreme de război! Cât de prețios devine acesta când sute de mii de oameni din jur sunt nevoiți să-și părăsească locuințele în grabă, fără nici cea mai mică idee unde își vor găsi liniștea sau unde își vor pleca capul să se odihnească!

Însă, mult mai prețioasă decât toate este conștientizarea faptului că nimic nu ne poate zdruncina cu adevărat inima atunci când sprijinul și refugiul nostru este Însuși Domnul Oștirilor. Când glasul Lui răsună mai zguduitor decât orice alt vuiet de război, voia Sa suverană se înfăptuiește, iar nimeni și nimic nu-I poate sta împotrivă.

Oh, Dumnezeul Oștirilor, fă Tu ca torța Evangheliei - Cuvântul Tău plin de putere eliberatoare - să străbată această regiune aprinsă în flăcări, iar multe inimi să fie atinse de văpaia Duhului Sfânt în aceste

vremuri atât de întunecate și tulburi!

Cu inima plină de uimire sfântă privesc în urmă și meditez la modul providențial în care Domnul a lucrat în ultima perioadă și la felul minunat în care ne-a călăuzit pașii până aici… În suveranitatea Lui, Domnul știa foarte bine că războiul de aici, din Orientul Mijlociu, avea să izbucnească în luna martie și că urma să avem nevoie de un loc de refugiu bine echipat și funcțional - loc în care m-am adăpostit și eu în grabă și unde încă mă aflu, împreună cu două dintre beneficiarele noastre: Amy și Eleanor.

Nu a fost deloc întâmplător faptul că lunile ianuarie și februarie au fost pentru noi, ca echipă, extrem de aglomerate. În această perioadă am reușit, cu ajutorul Domnului, să finalizăm lucrările de renovare și echipare a acestui minunat apartament de la munte, cumpărat anul trecut, pregătindu-l pentru a deveni un adăpost confortabil și sigur pentru femei și copii victime ale abuzului.

Prin ajutorul financiar primit de la dumneavoastră, dragi susținători prin Info Misionar, am putut achiziționa și instala și o ușă de intrare blindată din oțel antiglonț - o investiție importantă și necesară în aceste vremuri tulburi din această țară.

Deoarece, la sfârșitul lunii februarie, urma să expire contractul de închiriere pe trei ani pentru apartamentul de tranziție, unde au locuit câteva dintre fostele noastre beneficiare, am fost foarte ocupați cu reparațiile, curățenia și mutarea mobilei care rămăsese acolo. O parte din mobilă am donat-o celor două tinere beneficiare, Amy și Eleanor, care s-au mutat în altă parte, iar restul am adus-o aici, la apartamentul-adăpost. Am predat apartamentul închiriat proprietarului cu un sentiment de mare ușurare, chiar cu două săptămâni înainte de încheierea contractului. Abia mai târziu am realizat că Domnul orchestrase până și acest mic detaliu, pentru ca noi să putem pune totul în ordine înainte de izbucnirea războiului.

Domnul ne-a răspuns la rugăciuni, trimițându-ne două tinere creștine deosebite: Mira, psihoterapeut, cu care am început colaborarea, și ucenica ei, Lolita - asistent social, pe care am angajat-o. Astfel, în a doua parte a lunii februarie m-am ocupat în mod special de Lolita, oferindu-i orientare și instruire în managementul de caz, precum și în responsabilitățile postului.

În paralel, am finalizat un program de formare online și am obținut certificarea ca „life coach", cu specializare în traumă, în cadrul unei universități creștine din SUA, iar acum îmi continui perfecționarea prin câteva cursuri online de coaching, cu specializare în sănătatea mintală.

Între timp, am continuat întâlnirile de rugăciune săptămânale și instruirea ca echipă, prin diverse ateliere și cursuri online, pentru a ne menține competențele și pentru a putea oferi o susținere cât mai eficientă persoanelor care se confruntă cu traume. De fiecare dată când ne întâlnim pentru rugăciune și citirea Cuvântului - o parte dintre noi participând fizic, iar ceilalți online - simțim cu putere prezența Duhului Sfânt și suntem uimiți de felul în care ne călăuzește în mod specific să ne rugăm și să mijlocim pentru tot ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Spre dezamăgirea noastră, lunile ianuarie și februarie au fost afectate de greve administrative la nivel național, care s-au suprapus cu luna de post și rugăciune (Ramadan), când programul de lucru este mult redus.

În prezent, pe fondul războiului regional, țara se află în stare de urgență și încearcă să găsească soluții pentru exodul în masă al aproape unui milion de locuitori, evacuați de urgență din zonele afectate de conflicte și operațiuni aeriene și terestre împotriva grupărilor armate teroriste, multe dintre aceste persoane riscând să nu mai aibă locuințe în care să se întoarcă, deoarece cartiere întregi au fost deja bombardate.

Situația de conflict generează o presiune uriașă asupra instituțiilor statului, care sunt nevoite să prioritizeze măsurile de securitate și gestionarea crizei umanitare. Din această cauză, încă așteptăm semnătura ministrului de interne pentru a oficializa actele de înființare ale asociației noastre. Cu toate acestea, știm că Domnul este Suveran, face orice lucru frumos la vremea Lui și lucrează cu înțelepciune neîncetat, după bunătatea Lui cea mare!

Motive de mulțumire și rugăciune:

1. Mulțumim Domnului pentru protecția Sa asupra noastră și a celor dragi și pentru felul în care ne poartă de grijă aici, la adăpost, în ciuda haosului din împrejurimi. Suntem recunoscători că rafturile magazinelor alimentare sunt încă pline, că avem carburanți, curent electric și acces la internet. Ne rugăm ca toate acestea să continue în săptămânile care urmează și ca Domnul să îndepărteze orice teamă sau anxietate din inima noastră și să ne putem odihni mai bine noaptea, chiar și în mijlocul bombardamentelor și al veștilor tulburătoare din zonă.

2. Ne rugăm pentru Amy și Eleanor, pentru vindecarea traumelor din trecut, agravate de această perioadă tensionată, în special din cauza proximității lor față de zonele bombardate chiar în mijlocul nopții și a dificultăților întâmpinate pe parcursul evacuării. Îi mulțumim Domnului pentru clipele frumoase petrecute împreună până acum, pentru că putem fi alături de ele, bucurându-ne și plângând împreună, simțind prezența și protecția Sa. Ne rugăm ca Domnul să le ofere un viitor mai bun, oportunități de a găsi un loc de muncă și de a trăi pe cont propriu în această țară atât de năpăstuită, aducându-le pace, siguranță și vindecare sufletească.

3. Domnul să continue să se îngrijească de toate nevoile noastre materiale și financiare, în special în această perioadă atât de dificilă și nesigură.

4. Ne rugăm ca Domnul să Se îndure de Orientul Mijlociu și de țara în care mă aflu, aducând pace și înlăturând orice forță sau influență care se opune Adevărului și cunoașterii lui Dumnezeu.

Mulțumesc din inimă fiecăruia dintre dumneavoastră, dragi susținători, care rămâneți alături de noi cu atâta credincioșie și vă lăsați folosiți de Domnul într-un mod atât de minunat pentru binecuvântarea acestei lucrări. Mă rog ca fiecare dintre noi să găsim în Domnul singurul nostru adăpost și sprijin - un ajutor care nu lipsește niciodată în nevoi!

Cu multă prețuire și recunoștință,
Alina Vodă / dreambigger7@protonmail.com

Imagine dintr-unul din orașele țării

Narcis cu cei doi noi convertiți Francisco

Relatare misionară din 18.03.2026

Domnul păzește și mântuiește

Vă salutăm în Numele Domnului nostru Isus Hristos! Prin harul Lui continuăm lucrarea din Mexic. Luna aceasta trebuia să mergem la convenția școlilor creștine din Querétaro, dar, datorită situației instabile și nesigure din Mexic, am anulat călătoria. Trebuia să traversăm statele cele mai violente, și anume Sinaloa, Nayarit, Jalisco, Michoacán, Guanajuato și Querétaro. În ciuda guvernului socialist mexican, care diminuează gravitatea situației sau chiar o neagă, Mexicul continuă să fie o țară extrem de violentă, unde viața nu are valoare, argumentul este inexistent, iar răzbunarea cea mai repetată este omuciderea.

În ziua dezlănțuirii violenței în tot Mexicul, orașul Tijuana, aproape de unde locuim, a devenit pustiu. Nimeni nu voia să fie pe șosele sau pe străzi, întrucât cartelurile opreau mașinile și după ce îi făceau pe pasageri să coboare, aruncau în mașină o pungă de plastic plină cu benzină și îi dădeau foc. Sute de mașini și magazine mici, de tip lanț, au ars în următoarele zile. Mulțumim Domnului că am fost păziți de El, chiar și când, din cauza situației, a trebuit să călătoresc și să traversez Tijuana chiar în ziua următoare.

În luna ianuarie am avut conferințe pentru o săptămână cu fratele Ixrael. Tema a fost domnia lui Isus Hristos în viața apostolilor Pavel și Ioan. A fost o temă foarte necesară pentru adunarea noastră și, cu ajutorul Domnului, vom veni din nou în octombrie în România, unde fratele Ixrael va ține aceleași conferințe la Biserica Evanghelică din Ploiești din strada 1907.

În ultima zi de conferință, duminica, la partea a doua, fratele Ixrael a predicat cu putere mesajul Evangheliei și patru suflete s-au predat Domnului. Unul dintre ei a fost Iosif (Jojo), băiatul nostru. Ceilalți trei au fost un student la facultate în Tijuana, un alt bărbat de vârsta mea și altul de 78 de ani. Ultimii doi au același nume: Francisco. Pe Francisco, cel mai tânăr, îl urmăresc cu Evanghelia din 2002, adică de 24 de ani. Împreună am lucrat la un atelier de tâmplărie. De multe ori, de-a lungul anilor, i-am vorbit de Domnul Isus și mereu găsea o scuză. De data aceasta a venit la mine ca să îi schimb un suport de motor la mașina lui, iar când m-a întrebat cât îl costă, i-am spus că trebuie să vină duminica următoare la adunare. A acceptat și a venit. A ascultat și Domnul i-a cucerit inima. A mărturisit că tot ceea ce s-a predicat era din viața lui. Este nelipsit de la adunare în fiecare duminică și acum ne rugăm și pentru soția lui, Azucena. Al doilea Francisco venea de ceva timp la magazinul nostru și mereu îi vorbeam de mântuire. Fiind catolic, el credea că mântuirea avea să o câștige prin faptele lui bune. I-am explicat cum vede Dumnezeu faptele noastre bune și mi-a dat dreptate. A început să vină la adunare și, după o lună, s-a predat Domnului Isus în aceeași duminică. La fel, ne rugăm și pentru soția lui să fie mântuită. Ne-am bucurat foarte mult pentru Jojo al nostru și el, la rândul lui, a fost umplut de bucurie. Rugați-vă pentru aceste patru suflete ca Domnul să îi țină în credință.

Acum suntem în vacanța de primăvară, iar duminică, pe 22 martie, eu, Sara și Jojo vom veni în România pentru o săptămână. Mama va împlini 80 de ani și am dorit să fim alături de dânsa la o așa zi de naștere. N-am mai fost de ziua dânsei prezent de când am plecat în Mexic, acum 26 de ani. Anul trecut am făcut la fel cu tata, când a împlinit 80 de ani și a chemat pe frații lui, surorile lui și verii noștri, iar eu și tata le-am mai predicat încă o dată Evanghelia. De data aceasta vrem să facem la fel cu rudele din partea mamei. Ne rugăm ca Domnul să le dea și lor pocăința.

În familie suntem bine, mulțumim Domnului. Ruthie continuă facultatea. Caleb a terminat cursul de fuselaj la mentenanța avioanelor și a început ultimul curs de motoare, despre turbine. La sfârșitul acestui an va termina, iar apoi își va căuta de muncă la vreun aeroport. Joshua mai are puțin și termină liceul. L-am putut lămuri să nu mai meargă la armată ca profesie și să facă aceeași școală ca și Caleb. A fost de acord și asta pentru mine și Sara a adus o mare alinare. Nathanael este încă în liceu, iar Jojo urmează să înceapă liceul la toamnă.

La adunare, pe lângă bucuria produsă de sufletele noi, am început un curs de ucenicizare cu toată adunarea, ceva ce doream de mult și de care era mare nevoie. Până acum vedem că este de mare folos pentru toți. Va dura un an sau mai mult ca să îl putem termina.

Închei aici scrisoarea mea de rugăciune și nu fără a vă mulțumi pentru tot sprijinul dumneavoastră pentru noi și lucrarea din Mexic, fie prin rugăciune, fie financiar. Fiți răsplătiți de Domnul Isus!

Pentru că El viu,

Narcis, Sara și copiii **Dragomir** / narcisnsara@yahoo.com

Sami și fetița cea mică, Gloria

Relatare misionară din 17.03.2026

Lucrarea printre mongoli

Dorim să vă mulțumim din toată inima pentru rugăciunile, susținerea și încurajarea pe care ni le oferiți cu consecvență și generozitate. Inimile noastre sunt pline de recunoștință față de Dumnezeu pentru îndurarea Sa pe care o manifestă față de noi în fiecare zi, atât în familia noastră, cât și în lucrarea la care ne-a chemat.

Sănătate și planuri de vizită în România. Unul dintre lucrurile pentru care aducem mulțumire lui Dumnezeu în această perioadă este sănătatea noastră. A fi sănătos pe câmpul de misiune nu este un lucru de la sine înțeles, iar noi nu dorim să trecem cu vederea acest har. De asemenea, suntem recunoscători că am reușit să achiziționăm bilete de avion pentru a vizita România la mijlocul lunii iunie, urmând să rămânem până la sfârșitul lunii iulie. Ne bucurăm anticipat de întâlnirile cu frații și surorile din țară și de fiecare ocazie de a mărturisi despre ceea ce Dumnezeu face printre mongoli.

Cadouri de Crăciun – cu întârziere, dar cu bucurie. Cu o întârziere de aproximativ trei luni de la sărbătoarea Crăciunului, am distribuit în jur de o sută de cadouri copiilor din comunitatea Ulziit. Aceste cadouri au fost pregătite de frați și surori din Statele Unite și trimise prin organizația Samaritan's Purse.

Deși calendarul nu a fost cel planificat, Dumnezeu a rânduit ca fiecare cadou să fie însoțit de Vestea Bună – atât copiii, cât și părinții au ascultat mesajul Evangheliei. Uneori Dumnezeu folosește tocmai întârzierile noastre pentru a crea momentul cel mai potrivit. Am văzut inimi deschise și ochi curioși și credem că sămânța semănată nu va rămâne fără rod.

Lucrarea de evanghelizare prin sport – o ușă tot mai largă. Pe măsură ce zilele se lungesc și vremea se încălzește, tot mai mulți copii și tineri se alătură programelor de tenis de masă. Aceasta este o lucrare care ne bucură, deoarece promovează obiceiuri sănătoase într-o societate în care tinerii au adesea prea puțini stimuli pozitivi în această direcție. Apropierea de acești tineri în vederea împărtășirii Evangheliei rămâne punctul central al acestei lucrări.

Una dintre provocările curente este faptul că avem o singură masă de tenis, ceea ce face ca timpii de așteptare să fie uneori prea lungi și descurajatori pentru unii participanți. Ne rugăm și credem că Dumnezeu va pregăti resursele necesare pentru a extinde această componentă. De asemenea, odată cu îmbunătățirea vremii dorim să putem organiza activități și în afara clădirii, precum volei, fotbal sau baschet – sunt așa de multe oportunități de a ajunge la cei tineri!

Cursul de vineri – Evanghelia și o masă caldă. Am început un curs săptămânal de evanghelizare și ucenicizare care are loc în fiecare vineri seara. Pe lângă studiul Scripturii și discuțiile despre credință, oferim participanților și o masă caldă – un gest simplu, dar care transmite dragostea Domnului Hristos în mod concret și deschide inimi. Aproximativ cincisprezece adolescenți participă în mod regulat, ceea ce este o bucurie pentru noi.

Rugați-vă însă împreună cu noi ca aceștia să fie mai puțin distrași de telefoane și de alte lucruri și să acorde atenție deplină mesajului și discuțiilor. Suntem conștienți că trăim într-o lume plină de zgomot și tocmai de aceea avem nevoie de înțelepciune și răbdare în a-i ajuta pe acești tineri să descopere că prezența lui Dumnezeu este mai valoroasă decât orice distragere.

Rugați-vă împreună cu noi pentru:

Înțelepciune și putere pentru Sami și activitatea sa la școală printre elevi, profesori și părinți; Dumnezeu să îl facă o mărturie și să îi dea înțelepciune și uși deschise în a produce o schimbare în contextul școlar.

Ani, în școala cu copiii acasă, în lucrarea cu fetele din Ulziit și în întâlnirile găzduite acasă, cu diverse persoane în care investește pe parcursul săptămânii.

Resurse pentru a achiziționa o a doua masă de ping-pong și materialele necesare pentru amenajarea unui teren de baschet.

Roade durabile în rândul tinerilor care participă la cursul de vineri și deschidere sinceră față de Evanghelie.

Protecție spirituală, viziune și rod pentru lucrătorii locali susținuți prin fondurile primite de la biserici din România.

Planificarea vizitei în România – întâlniri rânduite de Dumnezeu cu biserici și susținători și un timp odihnitor alături de familie.

Vă mulțumim că sunteți alături de noi prin rugăciune și susținere financiară! Fiecare cuvânt de încurajare, fiecare donație și fiecare rugăciune contează mai mult decât putem exprima în cuvinte. Dumnezeu să vă răsplătească dragostea și să vă umple de speranță și bucurie în așteptarea venirii Lui!

Cu dragoste în Domnul Isus,

Ani și Sami Șoldan / am.balaceanu@gmail.com

Biserica păstorilor de alpaca, situată la peste 4.000 m

Relatare misionară din 18.03.2026

Slujind prin puterea Domnului

„Du-te cu puterea aceasta pe care o ai și izbăvește-l pe Israel din mâna lui Madian! Oare nu te trimit Eu?" Judecători 6:14

Atunci când ne ocupăm de interesele lui Dumnezeu și mergem acolo unde ne trimite El, avem ocazia să vedem puterea Lui la lucru. Asemenea experiențe devin o mare încurajare pentru noi. Cu toții cunoaștem multe pasaje din Scripturi unde Dumnezeu ne promite să fie cu noi, dar e cu totul altceva să trăiești realitatea împlinirii lor.

La noi, în junglă, din decembrie a început sezonul ploios. Noi nu avem iarnă și frig, dar avem ploi. Multe și agresive. Furtuni electrice înspăimântătoare. Casele construite simplu nu prea protejează de experimentarea forței naturii, așa că de multe ori se simte ca și cum ai fi afară în mijlocul acestor furtuni, iar fulgerele par să cadă lângă tine. Pentru noi, obișnuiți de atâta timp cu aceste fenomene, este ceva normal. Doar când ne vizitează oameni din afara zonei ni se reamintește de impactul puternic al acestor situații. Cu ce nu ne obișnuim însă e cu stresul pericolului drumurilor din această țară unde clima și relieful devin dușmani adevărați în sezonul ploios.

În luna ianuarie am avut două călătorii lungi și grele, pline de neprevăzut. În plus, din cauza sensibilității lui Dominic la mișcarea mașinii, aceste călătorii pot deveni adevărate coșmaruri. Adăugând la acestea și traficul aglomerat, posibilele greve, altitudinea amețitoare și șoferii inconștienți, nu putem nicidecum vorbi de vreo plăcere de a călători pe drumurile peruane. În ambele cazuri însă am reușit să ne bucurăm în familie fiindcă aveam senzația că o mână nevăzută merge înaintea noastră, netezește drumurile și potolește clima.

Dominic a putut să aibă o călătorie aproape normală, care i-a permis să se uite pe geam și să vadă cu ochișorii lui toate cele despre care învățase la geografie, inclusiv turme de alpaca ce pășteau liniștite pe marginea drumului sau se decideau să treacă brusc strada prin fața noastră. Dumnezeu ne-a binecuvântat arătându-ne puterea Lui în momente în care aveam atâta nevoie de ea!

Drumurile spre comunitatea nativă din San Fausto erau într-o stare impracticabilă în multe părți. Din cauza ploilor și a infrastructurii slabe se strică foarte tare. Punctul de trecere cu bacul improvizat peste râul Pichis, afluent al Amazonului pe care trebuie mereu să-l traversăm ca să ajungem unde slujim, devine și el o situație de risc pentru că râul are debit foarte mare și cu viitură, așa că poate răsturna bacul improvizat ce transportă vehicule și pasageri de pe un mal pe altul. Știind că aceasta e situația transportului în sezonul ploios în primele luni ale anului ne planificăm de obicei activități în alte zone.

Pe coasta țării cu toți colegii din misiunea Segadores. În luna ianuarie, pe coasta Pacificului e sezon estival. Copiii sunt în vacanța de vară în Peru, așa că familiile profită să se bucure de soare. La Lima nu avem niciodată ploi în adevăratul sens al cuvântului, așa că debutul anului calendaristic oferă clima perfectă pentru vacanțe sau evenimente fără surprize climatice. Misionarii din Segadores părăsesc jungla cu ploile ei și se aventurează spre coastă unde să se bucure de revederea anuală.

Este un timp de încurajare și părtășie, dar și un timp când cei care asumă responsabilități administrative trebuie să evalueze resursele financiare, starea lucrării, schimbările prin care s-a trecut în anul anterior și altele de genul acesta. Marcus a acceptat să fie vicepreședinte al misiunii în ultimii patru ani și aceasta i-a adus de lucru extra și în partea instituțională.

Misiunea Segadores este mică. Este fondată de credincioși peruani pasionați să ducă Evanghelia în țara lor. Acum câțiva zeci de ani când și-au început activitatea puteau să slujească liber, după cum își programau. Astăzi Statul obligă organizațiile religioase să funcționeze în cadrul unor legi pe care cei din conducere trebuie să le cunoască și să se asigure că le respectă. Avem și controale de la fisc care să se asigure că avem activități financiare legale, dat fiind că ne

desfășurăm activitatea misionară în junglă unde e multă ilegalitate. Organizațiile religioase nu scapă de suspiciunea autorităților că ar putea fi implicate în spălarea de bani.

Din această cauză, pentru a putea face lucrare fără a avea probleme cu legea, misiunea Segadores este obligată să aibă o rezidență legală și angajați cu carte de muncă. Acesta este aspectul cel mai stresant al celor care asumă conducerea acestor organizații pentru că funcționând prin credință, depinde de donațiile credincioșilor pentru a acoperi nevoile financiare ce decurg din impunerile legilor Statului. În alte cuvinte, trebuie văzut de unde să se facă rost de fonduri pentru contabilă, secretară, misionarii naționali și lucrătorii indigeni, asigurări, pensii, impozite, birotică, infrastructură, etc. Misiunea Segadores are un număr destul de mare de pastori nativi pe care caută să îi sprijine lunar pentru a suplimenta nevoile lor de transport și alimentație. Ei trebuie să călătorească mult fiindcă în interiorul junglei sunt multe grupuri de credincioși care au nevoie de cineva care să îi învețe, așa că slujesc în calitate de pastori itineranți, ajutând în mai multe localități.

Toate acestea devin preocuparea lui Marcus și ai celorlalți patru integranți ai conducerii misiunii. Vă menționăm aceste lucruri ca să aveți o imagine completă a ceea ce înseamnă să faci misiune în zilele noastre, când nu mai putem practica principiul de pe vremuri "ajuți fără să știe stânga ce face dreapta", pentru că astăzi Statul ne cere să avem documentele legale la zi. De asemenea, chemarea individuală a misionarului nu presupune că își permite să se ocupe doar de ce e scopul lui personal sau principal. Există o imensă activitate logistică, relațională, organizațională, care să ne dea ocazia să facem și ceea ce ne dorim să facem. A nu se înțelege că nu ne place să dăm socoteală, ci că trebuie investit timp și resurse și în aceste aspecte.

Dincolo de partea administrativă, cei din conducerea misiunii au responsabilitatea purtării de grijă pentru misionari. Trebuie să îi însoțească atunci când trec prin probleme, să îi sfătuiască, sau chiar să se deplaseze unde locuiesc aceștia pentru a le fi alături în persoană. Aceasta este o slujire importantă mai ales pentru lucrătorii indigeni care au nevoie de multă încurajare datorită faptului că trăiesc în zone izolate unde de multe ori nu au alți credincioși cu care să se întâlnească. Mulți dintre ei slujesc în anonimat, fără acces la mijloace de comunicare. Dar și ei trec prin momente de deznădejde sau de boală și au nevoie să le fie cineva alături.

Vă îndemnăm să considerați toate acestea în rugăciune când vă gândiți la noi. Partea de administrare a unei organizații misionare e o mare responsabilitate și frații noștri care asumă să se ocupe de aceasta în mod voluntar sunt împovărați cu toate aceste nevoi descrise mai sus. Cereți de la Dumnezeu ca El să le poarte de grijă în toate și să acopere nevoile slujitorilor Lui pe care El îi cunoaște cel mai bine, căci pentru El nu există anonimat.

Rosalia și credincioșii din San Fausto. În călătoriile noastre prin țară Dumnezeu ne-a făcut surpriza să ne întâlnim cu Rosalia într-un loc de popas. Ne-am bucurat tare mult de revedere mai ales pentru că ea era într-un moment când avea nevoie de încurajare. De când avem un grup de credincioși așeninka care se adună cu fidelitate să se închine lui Dumnezeu, Rosalia este tare bucuroasă, căci timp de ani de zile ea a fost singură, iar cei din sat erau toți răutăcioși cu ea, încercând să o facă să se întoarcă pe căile lor rele. Acum are o comunitate de credincioși cu care să petreacă timp ca să se încurajeze reciproc.

Fusese ziua ei de naștere și voia să pună în practică un nou mod de sărbătorire. În mod tradițional au 2 zile de beție cu consum masiv de alcool pregătit de femei prin mestecarea rădăcinilor de manioc. Ea a invitat credincioșii la o agapă cu mâncare pregătită de ea din banii ei, dar plouase foarte tare și râul crescut nu îi permisese să se

Marcus stând de vorbă cu Rosalia la un popas

deplaseze pentru a putea găti împreună. A reușit însă să se vadă cu noi și să primească încurajările noastre. Am trimis-o inclusiv cu ceva alimente ca să îi ajungă să facă agapa în următoarea duminică. Ea a profitat să ne spună că există mare interes în rândul credincioșilor să primească botezul creștin.

Ar fi a doua oară când am organiza așa eveniment și vrem să organizăm o zi specială unde să fie invitat tot satul. Unii au mai văzut botezuri prin alte zone ale teritoriului asheninka, dar majoritatea înțeleg că cei care se botează îl urmează de acum pe Dumnezeu (așa descriu ei în cuvintele lor sărace). Până atunci, în următoarele vizite în sat ne vom asigura nu doar că se va organiza bine un eveniment, ci că cei care se botează înțeleg ce fac, deci vom avea un timp de catehză cu ei. Chiar și dintre vecinii metiși avem o familie întreagă care vrea să adere la creștinism. Lor le-a fost negat botezul până acum pe motiv că nu aveau certificate de naștere emise de Stat. Îi vom invita și pe ei la catehză.

Un nou an școlar. În primele zile din martie începe noul an școlar. Copiii noștri încep clasa a șaptea și a treia. Inclusiv la biserică se reiau activitățile de studii pe grupuri sau categorii de vârstă. Ca misionari noi nu putem sluji singuri în această țară. Bisericile noastre de proveniență din România nu pot fi aici cu noi așa că este absolut necesar să fim implicați în biserica locală din oraș. Anul acesta vrem să o facem și mai mult pentru crearea unor relații mai strânse cu frații și surorile fiindcă am văzut la ei o mare deschidere pentru slujire în misiune, doar că au foarte multe lipsuri în cunoașterea Cuvântului și în trăirea creștină.

Moment din orele biblice de duminica

Unul din pastorii itineranți din comunitățile native

La invitația pastorului am preluat responsabilități pentru a contribui la edificarea credincioșilor locali. Avem mereu în vedere că noi aici suntem în trecere, cu adevărat străini și călători, și că lucrarea pe care am început-o în trib va trebui să o încredințăm credincioșilor locali ca ei să ducă ștafeta mai departe. Așa că vrem să ne asigurăm că vor fi pregătiți pentru când va sosi acel moment și că vor fi acei ”oameni de încredere” care să continue să construiască bine pe temelia pusă de noi.

În acest sens Marcus are în responsabilitate trei studii pe care le conduce în diferite momente ale săptămânii, iar Adina a preluat organizarea unui grup de mobilizare misionară pentru a educa credincioșii despre misiune și a-i motiva să fie mai activi atât în rugăciune cât și în asistarea misionarilor. Biserica noastră locală susține opt familii misionare în diferite puncte ale lumii.

Fiecare clasă în care Marcus învață diverse grupuri de credincioși necesită pregătire asiduă, cu citit de materiale, cărți, metodologii, compunere de teme, traducere de materiale din engleză, pentru ca să se asigure că dă cea mai bună învățătură posibilă, potrivită audienței.

În plus, în aprilie Marcus va predica într-o duminică în plenul adunării, are o conferință cu liderii unei organizații internaționale de studenți creștini, și va începe și orele de pregătire a învățătorilor de școală duminicală, pentru a le introduce un nou material cu care să lucreze cu copiii la clasele lor pe vârste.

Ca și coordonator pentru Rețeaua Amazonică Peruană de organizații misionare, la sfârșitul lui aprilie are de organizat și adunarea generală anuală care implică și alte întâlniri prealabile ale reprezentanților.

Ceea ce e uimitor e felul în care unii credincioși răspund la slujirea noastră. În general noi ne facem treaba în anonimat sau din spate, fără să fim proeminenți, așa că prea puțini știu exact ce facem și cum slujim. Dar sunt și din cei care și-au dat seama de importanța noastră în viețile lor și cum îi ajutăm fără să cerem absolut nimic pentru noi. La unii Domnul le pune pe inimă să ne facă mici favoruri din recunoștință, să își deschidă casele, să se pună la dispoziție cu meseria lor, să se gândească să le facă vreo bucurie copiilor noștri. Vedem în asta prezența lui Dumnezeu între noi, și în viețile lor, binecuvântându-i ca să binecuvânteze și nu le putem refuza aceste experiențe de la Duhul Sfânt, care pe noi ne mângâie. Ne-am dori să putem vedea mai des aceste fapte bune și la generațiile tinere și mai ales, între românii noștri.

Reluarea activităților la San Fausto pentru 2026. În aceste momente Marcus este pentru prima dată pe anul acesta la San Fausto. S-a dus să pună casa misionară în stare funcțională și să facă curat în curte. Iarba e mare și plină de issango, paraziți care irită pielea. Pentru a avansa cu toate pregătirile l-a luat pe unul din diaconii bisericii care să-l ajute. Ploile însă continuă ziua și noaptea așa că se lucrează cu pământul și iarba udă. A profitat ca să programeze anumite proiecte cu șeful satului, care ne așteaptă în aprilie la o adunare generală a satului unde să expunem lucrările în care vom colabora.

Anul acesta ar trebui terminată distribuția apei potabile și puse cișmele în ogrăzile oamenilor. Trebuie continuat lucrările pentru îmbunătățirea drumului de acces. Marcus de abia a înaintat cu mașina printre plantele care practic închid drumul și zgârie mașina. De asemenea, trebuie să le cerem colaborarea pentru a aduce 10 m^3 de nisip și pietriș pentru a turna o șapă de ciment pe jos la clădirea bisericii. Avem deja materiale pentru instalația electrică de la biserică, și așteptăm persoana indicată care să vină să o monteze. Vă spunem din timp despre toate acestea în caz că vă pune Domnul pe inimă să participați financiar sau cu mână de lucru, căci toate acestea implică și cheltuieli din partea noastră și a organizației Segadores, din fonduri provenite doar din donații.

Vă îmbrățișăm cu drag și vă dorim la toți spor și rod în via Domnului.

Vă salutăm din Peru,
Marcus și **Adina,** împreună cu **Ephram** și **Dominic Dumitru** / marcusdumitru@yahoo.com

Finanțe infoMISIONAR

"... această lucrare ... o săvârșim spre slava Domnului ...
În chipul acesta, vrem ca nimeni să nu ne defaime cu privire la acest belşug de ajutoare, de care îngrijim.
Căci căutăm să lucrăm cinstit nu numai înaintea Domnului, ci şi înaintea oamenilor." - 2 Corinteni 8v19-21

Pentru că dorim să fim transparenți cu privire la modul în care folosim donațiile pentru susținerea lucrării de misiune, prezentăm alocarea acestora pentru perioada **1 ianuarie - 31 martie 2026**:

- lucrarea din Peru / Marcus şi Adina Dumitru - 22.700 lei;
- lucrarea din India / Marian şi Luiza - 25.300 lei și 100 euro;
- lucrarea din Zambia / Maria Magdalena Halip - 14.500 lei;
- lucrarea din Mexic / Narcis şi Sara Dragomir - 15.400 lei;
- lucrarea din Orientul Mijlociu / Alina Vodă - 15.000 lei;
- lucrarea din Peru / Raul și Aurelia Tello - 23.800 lei;
- lucrarea din India / Cecilia - 9.800 lei;
- lucrarea din Mongolia / Ani și Sami Șoldan - 16.500 lei.

Pentru cheltuielile cu tipărirea și distribuirea prin POȘTA ROMÂNĂ a revistei **info**MISIONAR nr. **177** s-a alocat suma de 8.000 lei.

• Precizăm că alocarea banilor pentru diferitele lucrări misionare se face ținându-se cont de dorințele donatorilor și de nevoile pe care le cunoaștem.

Responsabili departament financiar:
Daniel Coteanu - 0740.294.727
şi Lucian Adam - 0744.492.185

• Pentru aceia dintre dumneavoastră care doriți să contribuiți la apariția revistei **info**MISIONAR, precum și la sprijinirea lucrării de misiune internațională, vă anunțăm că puteți trimite donații în conturile **Asociației Info Misionar** - C.I.F.: 50585459

RO73 RZBR 0000 0600 2670 0172 - lei

RO53 RZBR 0000 0600 2670 0241 - euro

RO04 RZBR 0000 0600 2670 0250 - usd

deschise la **Raiffeisen Bank**.

Dacă este posibil, vă rugăm specificați lucrarea pe care doriți să o sprijiniți. În descrierea tranzacției bancare, indiferent dacă precizați sau nu numele lucrării sau misionarului susținut, este necesar să specificați: **”donație pentru susținerea proiectelor misionare** ...**”**!

• ECHIPA

Mihaela Dincuță, Anca și Teodor Toculeț, Daniel Coteanu, Claudia și Lucian Adam

• CONTACT

0744.492.185 // luci_adam@yahoo.com

• Tiraj tipar: 3.500 buc